നിരാകരണ പത്രം

പ്രാദേശിക ഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്താടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാര കക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധിന്യായം നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

ഇൻകം ടാക്സ് ഓഫീസർ

v.

വിക്രം സുജിത്കുമാർ ഭാട്ടിയ

(2022-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നം.911)

ഏപ്രിൽ 06,2023

[ജസ്റ്റിസ് എം.ആർ.ഷാ, ജസ്റ്റിസ് ബി.വി.നാഗരത്ന]

1961-ലെ ആദായനികുതി നിയമം*: 153*-സി വകുപ്പ്-മറ്റേതെങ്കിലും വ്യക്തിയുടെ വരുമാനത്തിന്റെ മൂല്യനിർണ്ണയം-*153*-സി വകുപ്പിന്റെ ഭേദഗതിയ്ക്ക് മുമ്പുള്ള *132*-ാം വകുപ്പിന് കീഴിലെ തിരച്ചിൽ-ഭേദഗതി ചെയ്ത *153*-സി വകുപ്പിന്റെ പ്രായോഗികത-വസ്തുതകൾ പ്രകാരം, *04.09.2013* തീയതികളിൽ നടത്തിയ തിരച്ചിലിന് അന്ന് നിലനിന്നിരുന്ന പോലെയുള്ള *153*-സി വകുപ്പ് ആണ് ബാധകം - *01.06.2015* മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്ന രീതിയിൽ *153*-സി വകുപ്പ് *2015*-ലെ ധനകാര്യ നിയമം മുഖേന ഭേദഗതി ചെയ്തു-*153*-സി വകുപ്പിലെ ഭേദഗതിക്ക് ശേഷം *25.04.2017*-ന്, തിരയപ്പെട്ട വ്യക്തിയുടെയല്ലാത്ത അക്കൗണ്ട് പുസ്തകങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ രേഖകൾ അല്ലെങ്കിൽ സ്വത്തുക്കൾ, മൂല്യനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പിടിച്ചെടുത്തു - *04.05.2018*-ന് *153*-സി വകുപ്പിന് കീഴിൽ നോട്ടീസ് നൽകുന്നു - വിധി*: 153*-സി വകുപ്പിന്റെ ഉപവ്യവസ്ഥ ഒരു പരികല്പന സൃഷ്ടിക്കുന്നു, അതിൽ തിരച്ചിൽ ആരംഭിച്ച തീയതിയിലേക്കുള്ള ഏതൊരു പരാമർശവും തിരയാത്ത വ്യക്തിയുടെ മൂല്യനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അക്കൗണ്ട് ബുക്കുകളോ രേഖകളോ സ്വത്തുക്കളോ പിടിച്ചെടുക്കുന്ന തീയതിയിലേക്കുള്ള ഒരു പരാമർശമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു - അതിനാൽ, *01.06.2015* മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന *153*-സി വകുപ്പിന്റെ ഭേദഗതിയ്ക്ക് മുൻപാണ് *132*-ാം വകുപ്പിന് കീഴിൽ തിരയൽ ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ളതെങ്കിലും, അക്കൗണ്ട് പുസ്തകങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ രേഖകൾ അല്ലെങ്കിൽ ആസ്തികൾ തിരയപ്പെടാത്ത വ്യക്തിയുടെ മൂല്യനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ *25.04.2017*-ന് മാത്രമാണ് പിടിച്ചെടുത്തത്, ഇത് ഭേദഗതിക്ക് ശേഷമുള്ളതാണ്, അതിനാൽ, *153*-സി വകുപ്പിന് കീഴിലുള്ള നോട്ടീസ് *04.05.2018*-ന് പുറപ്പെടുവിച്ചപ്പോൾ, ആ

തീയതിയിൽ നിലവിലുള്ള നിയമത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥ, അതായത്, ഭേദഗതി ചെയ്ത *153*–സി വകുപ്പ് ആയിരിക്കും ബാധകമാവുക – മാത്രമല്ല, *153*–സി വകുപ്പിന്റെ ലക്ഷ്യവും ഉദ്ദേശ്യവും തിരയപ്പെട്ടതല്ലാത്ത വ്യക്തികളെ കൈകാര്യം ചെയ്യുക എന്നതാണ്–അതിനാൽ, *01.06.2015* മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്ന *2015*–ലെ ധനകാര്യ നിയമം മുഖേന ഭേദഗതി ചെയ്ത *153*–സി വകുപ്പ് *01.06.2015*–ന് മുമ്പ് നടത്തിയ തിരയലുകൾക്ക് ബാധകമല്ല എന്ന ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവ് നിലനിൽക്കുന്നതല്ല എന്ന് വിധിച്ചു– *153*–സി വകുപ്പിലെ ഭേദഗതി *01.06.2015*–ന്, അതായത് , ഭേദഗതിയുടെ തീയതിക്ക് മുൻപ് *132*–ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം നടത്തിയ തിരച്ചിലുകൾക്ക് ബാധകമാണ്– *2015*–ലെ ധനകാര്യ നിയമം.

153–സി വകുപ്പ് *(2015*–ലെ ധനകാര്യ നിയമം വഴി ഭേദഗതി ചെയ്തത്*)* – ഉദ്ദേശ്യം/ലക്ഷ്യം– പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

നിയമങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനം*:* നികുതി നിയമം– നടപടിക്രമ വ്യവസ്ഥകളുടെ വ്യാഖ്യാനം–വിധി*:* കോടതികൾ, ഒരു നികുതി നിയമത്തിലെ നടപടിക്രമ വ്യവസ്ഥകളെ വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോൾ, നിയമത്തിന്റെ ലക്ഷ്യവും ഉദ്ദേശ്യവും പ്രാബല്യത്തിൽ വരുത്തുന്ന വിധത്തിൽ അതിനെ വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊണ്ട് അതിന്റെ പ്രകടമായ ഉദ്ദേശ്യത്തിന് പ്രാബല്യം നൽകണം–നിയമത്തിന്റെ *153*–സി വകുപ്പ് ഒരു നടപടിക്രമ വ്യവസ്ഥയാണ്–അതിനാൽ, ഭേദഗതിയുടെ ലക്ഷ്യവും ഉദ്ദേശ്യവും കാണേണ്ടതാണ്.

അപ്പീലുകൾ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് കോടതി ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു.

വിധി: 1.1 2005–ലെ ധനകാര്യ നിയമം മുഖേന ചേർത്ത 153–സി വകുപ്പിന്റെ വ്യവസ്ഥ അനുസരിച്ച്, ഒരു പരികൽപ്പന സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നു, അത് വഴി തിരച്ചിലിന്റെ ആരംഭതീയതിയിലേക്ക് നടത്തുന്ന ഒരു പരാമർശത്തെ, തിരയപ്പെടാത്ത വ്യക്തിയുടെ അക്കൗണ്ടുകൾ, രേഖകൾ അല്ലെങ്കിൽ

സ്വത്തുക്കൾ മുതലായവ മൂല്യനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പിടിച്ചെടുത്ത തീയതിയിലേക്ക് നടത്തുന്ന ഒരു പരാമർശമായി കണക്കാക്കുന്നു. അതിനാൽ, നിലവിലെ കേസിൽ, 153-സി വകുപ്പിൽ 01.06.2015 മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന ഭേദഗതിയ്ക്ക് മുൻപായാണ് 132-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം തിരച്ചിൽ ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ളതെങ്കിലും, അക്കൗണ്ട് പുസ്തകങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ രേഖകൾ അല്ലെങ്കിൽ ആസ്തികൾ 25.04.2017-ന് മാത്രമാണ് തിരയപ്പെടാത്ത വ്യക്തിയുടെ മൂല്യനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പിടിച്ചെടുത്തത്, ഇത് ഭേദഗതി വന്നതിന് ശേഷമാണ്, അതിനാൽ, 153-സി വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള നോട്ടീസ് 04.05.2018-ന് ആണ് പുറപ്പെടുവിച്ചത് എന്നതിനാൽ, ആ തീയതിയിൽ നിലവിലുള്ള നിയമത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥ, അതായത്, ഭേദഗതി ചെയ്ത 153-സി വകുപ്പ് ആയിരിക്കും ബാധകമാവുക. [10.3 ഖണ്ഡിക] [777-ഇ-എഫ്]

1.2. നിയമത്തിലെ 153-സി വകുപ്പ് ഒരു നടപടിക്രമ വ്യവസ്ഥയാണ്. ഒരു നികുതി നിയമത്തിലെ നടപടിക്രമ വ്യവസ്ഥകളെ വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോൾ, നിയമത്തിന്റെ ലക്ഷ്യവും ഉദ്ദേശ്യവും പ്രാവർത്തികമാക്കുന്ന വിധത്തിൽ അതിനെ വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊണ്ട് അതിന്റെ പ്രകടമായ ഉദ്ദേശ്യത്തിന് കോടതികൾ പ്രാബല്യം നൽകണം. [10.6 ഖണ്ഡിക] [781-ബി]

1.3. ഭേദഗതി ചെയ്യാത്ത 153-സി വകുപ്പ് പോലും മറ്റൊരു വ്യക്തിയുടെ വരുമാനം വിലയിരുത്തുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. 153-സി വകുപ്പിന്റെ ലക്ഷ്യവും ഉദ്ദേശ്യവും തിരയപ്പെട്ട വ്യക്തി ഒഴികെയുള്ള വ്യക്തികളെ കൈകാര്യം ചെയ്യുക എന്നതാണ്. ഭേദഗതി ചെയ്യാത്ത 153-സി വകുപ്പ് അനുസരിച്ച് പോലും, മറ്റ് വ്യക്തികൾക്കെതിരായ (തിരയപ്പെട്ട വ്യക്തി ഒഴികെ) നടപടികൾ , തിരയപ്പെട്ട വ്യക്തിയല്ലാത്ത മറ്റ വ്യക്തികളുടെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള അക്കൗണ്ട് പുസ്തകങ്ങൾ പിടിച്ചെടുത്തതോ അല്ലെങ്കിൽ രേഖകൾ പിടിച്ചെടുത്തതിന്റെയോ ആവശ്യപ്പെട്ടതിന്റെയോ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആയിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, പെപ്സികോ ഇന്ത്യ ഹോൾഡിംഗ്സ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ് *(മേൽപ്പറഞ്ഞത്)* കേസിലെ പോലെ, ഡൽഹി ഹൈക്കോടതി "ഉടമസ്ഥതയിലുള്ളത്" എന്ന

വാക്കുകളെ സങ്കുചിതമായും പരിമിതമായും വ്യാഖ്യാനിച്ചതായി തോന്നുന്നു, ഇത് 132–ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള തിരച്ചിൽ നടപടികളിൽ ഒരു മൂന്നാം കക്ഷി/വ്യക്തിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കൂറ്റകരമായ വിവരങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയാൽ പോലും, അത്തരം ഒരു മൂന്നാം കക്ഷിക്കെതിരെ ധനകാര്യവകുപ്പിന് നടപടിയെടുക്കാൻ കഴിയാത്ത സാഹചര്യത്തിലേക്ക് നയിച്ചു, ഇത് "ബന്ധപ്പെട്ടത്" എന്ന വാക്കിന് പകരം "ഉടമസ്ഥതയിലുള്ളത്" എന്ന വാക്ക് ബദലായി ചേർത്ത് വിശദീകരണം നൽകിക്കൊണ്ട്, ഡൽഹി ഹൈക്കോടതി വിധിന്യായത്തെ തുടർന്ന് രൂപപ്പെട്ട പ്രശ്നത്തെ പരിഹരിക്കാൻ നിയമനിർമ്മാണസഭയെ/ പാർലമെന്റിനെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. അതിനാൽ, തിരയപ്പെട്ട വ്യക്തിയുടെ പരിസരത്ത് നിന്ന് അക്കൗണ്ടുകൾ അല്ലെങ്കിൽ രേഖകൾ അവരുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കൂറ്റകരമായ വസ്തുക്കൾ കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഭേദഗതിയ്ക്ക് മുൻപാണ് തിരച്ചിൽ നടന്നത് എന്ന ഒറ്റക്കാരണത്താൽ 153–സി വകുപ്പ് പ്രകാരം നടപടികൾക്ക് വിധേയമാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന എതിർകക്ഷികളായ മൂല്യനിർണ്ണയക്കാരുടെ വാദത്തെ അംഗീകരിച്ചാൽ, "ബന്ധപ്പെട്ടത്" എന്ന വാക്കിന് പകരം "ഉടമസ്ഥതയിലുള്ളത്" എന്ന് ചേർത്ത 153–സി വകുപ്പിന്റെ ഭേദഗതിയുടെ ഉദ്ദേശ്യം അത് പരാജയപ്പെടുത്തും. മുകളിൽ നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ, നിയമത്തിന്റെയോ സ്റ്റാറ്റ്യൂട്ടിന്റെയോ ലക്ഷ്യത്തെയും ഉദ്ദേശ്യത്തെയും പരാജയപ്പെടുത്തുന്ന ഏതൊരു വ്യാഖ്യാനവും കോടതി ഒഴിവാക്കും. ബന്ധപ്പെട്ട എതിർകക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി ഉന്നയിക്കപ്പെട്ട വ്യാഖ്യാനം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടാൽ, ആ സാഹചര്യത്തിൽ, 153–സി വകുപ്പിന്റെ ലക്ഷ്യവും ഉദ്ദേശ്യവും, അതായത്, മറ്റേതെങ്കിലും വ്യക്തിയുടെ (തിരയപ്പെട്ട വ്യക്തി ഒഴികെ) വരുമാനം വിലയിരുത്തുന്നത് പോലും സാധ്യമാകില്ല. [10.8 ഖണ്ഡിക] [785–ജി– എച്ച്; 786– എ– ഇ]

1.4. ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച പൊതുവായ വിധിന്യായവും ഉത്തരവും സുസ്ഥിരമല്ലെന്ന് വിലയിരുത്തപ്പെടുകയും അത് റദ്ദാക്കുകയും തള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു. 2015–ലെ ധനകാര്യ നിയമം മുഖേന 1961–ലെ നിയമത്തിലെ 153–സി വകുപ്പിൽ കൊണ്ടുവന്ന ഭേദഗതി, 1961–ലെ നിയമത്തിലെ 132–ാം വകുപ്പ്

പ്രകാരം 01.06.2015-ന്, അതായത്, ഭേദഗതിയുടെ തീയതിക്ക് മുമ്പ് നടത്തിയ തിരയലുകൾക്ക് ബാധകമായിരിക്കും. [11-ാം ഖണ്ഡിക] [786-എഫ്- ജി]

പെപ്സിക്കോ ഇന്ത്യ ഹോൾഡിംഗ്സ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ് *v.* അസിസ്റ്റന്റ് കമ്മീഷണർ ഓഫ് ഇൻകം ടാക്സ്, **2014** എസ്.സി.സി ഓൺലൈൻ ഡെൽ **4155;** ഷംറാവു *v.* പാരുലേക്കർ *v.* ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് മജിസ്ട്രേറ്റ്, **(1952) 2** എസ്.സി.സി **1:1952** എസ്.സി.ആർ **683** ,സൈൽ സിംഗ് *v.* സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ഹരിയാന, **(2004) 8** എസ്.സി.സി **1;** ആദായനികുതി കമ്മീഷണർ*-III v.* കൊൽക്കത്ത നിറ്റ്വെയേർസ്, ലുധിയാന **(2014) 6** എസ്.സി.സി **444;** ആന്ധ്രാപ്രദേശ് സർക്കാർ *v.* ഹിന്ദുസ്ഥാൻ മെഷീൻ ടൂൾസ് ലിമിറ്റഡ്, **(1975) 2** എസ്.സി.സി **274;** ലില്ലി തോമസ് *v.* യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ **(2013) 7** എസ്.സി.സി **653;** കൺട്രോളർ ഓഫ് എസ്റ്റേറ്റ് ഡ്യൂട്ടി *v.* എം.എ. മർച്ചന്റ്, **1989** സപ്പ് **(1)** എസ്.സി.സി **499;** തമിഴ്നാട് സ്റ്റേറ്റ് *v.* സ്റ്റാർ ടുബാക്കോ കമ്പനി, **(1974) 3** എസ്.സി.സി **249;** ഗിർധാരി ലാൽ ആൻഡ് സൺസ് *v.* ബൽബീർ നാഥ് മാഥൂർ **(1986) 2** എസ്.സി.സി **237;** ആദായനികുതി കമ്മീഷണർ *v.* ഹിന്ദുസ്ഥാൻ ബൾക്ക് കാരിയർസ്, **(2003) 3** എസ്.സി.സി **57-** പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു.

<u>കേസ് നിയമ പരാമർശം</u>

1952 എസ്.സി.ആർ **683**	പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു	**10.4** ഖണ്ഡിക
(2014) 6 എസ്.സി.സി **444**	പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു	**10.6** ഖണ്ഡിക
(1986) 2 എസ്.സി.സി	പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു	**10.7** ഖണ്ഡിക
(2003) 3 എസ്.സി.സി	പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു	**10.7** ഖണ്ഡിക

സിവിൽ അപ്പീൽ അധികാരികത: 2002-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നം.911.

2018-ലെ എസ്.സി.എ നം.1877-ൽ അഹമ്മദാബാദിലെ ഗുജറാത്ത് ഹൈക്കോടതിയുടെ 02.04.2019 തീയതിയിലെ വിധിന്യായത്തിലും ഉത്തരവിലും നിന്ന്.

കൂടെ

2022-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നം. 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000, 1001, 1002, 1003, 1004, 1005, 1006, 1007, 1008, 1009, 1010, 1011, 1012, 1013, 1014, 1015, 1016, 1017, 1018, 1019, 1020, 1021, 1022, 1023, 1024, 1025 , 1026 എന്നിവ.

അപ്പീൽവാദികൾക്കായി കെ.എം. നടരാജ്, എ.എസ്.ജി, സോഹെബ് ഹുസൈൻ, ശ്രീമതി ഗാർഗി ഖന്ന, ശ്രീമതി ആകാൻക്ഷ കൌൾ, മനീഷ്, ബിജൻ ഘോഷ്, നവഞ്ജയ് മഹാപത്ര, രാജ് ബഹാദൂർ യാദവ്, ശ്രീമതി അനിൽ കത്യാർ എന്നീ അഭിഭാഷകർ.

എതിർകക്ഷികൾക്കായി ആർ. കെ. പട്ടേൽ, തുഷാർ ഹേമാനി, കേതൻ എച്ച്. ഷാ, സൌരഭ് സോപാർക്കർ, എന്നീ സീനിയർ അഭിഭാകർ, കൂടെ ശ്രീമതി മനീഷ ടി. കാരിയ, ദർശൻ ആർ. പട്ടേൽ, ശ്രീമതി സുഖ്ദ കൽറ, ആദർശ് കുമാർ, ശ്രീമതി നിധി നാഗ്പാൽ, ശ്രീമതി വൈഭവി പരീഖ്, ശ്രീമതി അദിതി ഷെത്ത്, ശ്രീമതി അനുശ്രീ പ്രശിത് കപാഡിയ, ശ്രീമതി പ്രിയങ്ക രതി, ഹരേഷ് റൈച്ചുര,അമൻ കെ ഷാ, റാം ഭദൌരിയ, ശ്രീമതി. സരോജ് റൈച്ചുര, കൽപ് റൈച്ചുര, ബന്ദിഷ് സോപാർക്കർ, പ്രദുമൻ ഗോഹിൽ, ശ്രീമതി തരുണ സിംഗ് ഗോഹിൽ, ശ്രീമതി റാണു പുരോഹിത്, ആർ വിഷ്ണു കുമാർ, അലപതി സാഹിത്യ കൃഷ്ണ, പൂർവിഷ് ജിതേന്ദ്ര മൽക്കൻ, സുധീർ മേത്ത, ശ്രീമതി ഖുശ്ബു

വിനോദ് റായ് മൽക്കൻ, ജിതേന്ദ്ര മൽക്കൻ, ശ്രീമതി ധരിത പി മൽക്കൻ, ശ്രീമതി ദീപാ ഗോരാസിയ, അലോക് കുമാർ, ശ്രീമതി നന്ദിനി ഛബ്ര, ശ്രീമതി ഷൈലി മേത്ത, ശ്രീമതി ഭാവന സർക്കാർ, ഹാർദിക് വോറ, സമീർ സിംഗ്, വിജയ് കുമാർ സിംഗ്, സാഹിൽ ലോച്ചാബ്, ശ്രീമതി നീലം സിംഗ്, സച്ചിൻ സിംഗ്, ദർശൻ ഗാന്ധി, ജിമി പട്ടേൽ, സുബോധ് എസ്. പാട്ടീൽ, ചിത്രാൻഷുൽ എ. സിൻഹ , സിദ്ധാർത്ഥ ധാ, ഭരത് കുമാർ ശർമ്മ, കേതൻ ഷാ, അമൻ ഷാ, റോഷൻ സന്താലിയ എന്നീ അഭിഭാഷകർ.

കോടതിയുടെ വിധി പ്രസ്താവിച്ചത്.

ജസ്റ്റിസ് എം.ആർ. ഷാ.

1. 2018-ലെ സ്പെഷ്യൽ സിവിൽ ആപ്ലിക്കേഷൻ 18777-ലും മറ്റ് അനുബന്ധ വിഷയങ്ങളിലും 02.04.2019 തീയതിയിൽ ഗുജറാത്ത് ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച പൊതു വിധിന്യായത്തിലും, മേൽപ്പറഞ്ഞ കേസിലെ മുൻ തീരുമാനത്തെ ആശ്രയിച്ച് ഗുജറാത്ത് ഹൈക്കോടതി മറ്റ് പ്രത്യേക സിവിൽ ആപ്ലിക്കേഷനുകളിൽ, 1961-ലെ ആദായനികുതി നിയമത്തിലെ (ഇനിമുതൽ "1961-ലെ നിയമം" എന്ന് പരാമർശിക്കുന്നു) 153-സി വകുപ്പ് പ്രകാരം എതിർകക്ഷിക്ക് നൽകിയ നോട്ടീസ് റദ്ദാക്കുകയും തുടർന്നുള്ള മൂല്യനിർണ്ണയ ഉത്തരവുകൾ (വിലയിരുത്തൽ പൂർത്തിയായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ) 1961-ലെ നിയമത്തിലെ 153-സി വകുപ്പ് (ധനകാര്യ നിയമം 2015 ഭേദഗതി ചെയ്തതുപോലെ) ഭേദഗതി തീയതിക്ക് മുമ്പ് ആരംഭിച്ച 1961-ലെ നിയമത്തിലെ 132-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള തിരച്ചിലുകൾക്ക് ബാധകമല്ലെന്ന് വിധിച്ച് തള്ളിക്കൊണ്ട് പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായങ്ങളിലും ഉത്തരവുകളിലും ഖിന്നതയും അസംതൃപ്തിയും തോന്നിയ ധനകാര്യവകുപ്പ് നിലവിലെ അപ്പീലുകൾ സമർപ്പിച്ചു.

2. ആദ്യം തന്നെ, ഈ കോടതിയുടെ പരിഗണനയ്ക്കായി ഉയർന്നുവരുന്ന നിയമപ്രശ്നം ഇനിപ്പറയുംവിധമാണെന്ന് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്: -

2015-ലെ ധനകാര്യ നിയമം മുഖേന 1961-ലെ ആദായനികുതി നിയമത്തിന്റെ 153-സി വകുപ്പിൽകൊണ്ടുവന്ന ഭേദഗതി, 1961-ലെ നിയമത്തിലെ 132-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം 01.06.2015-ന് മുൻപ്, അതായത് ഭേദഗതി തീയതിക്ക് മുമ്പ് നടത്തിയ തിരയലുകൾക്ക് ബാധകമാകുമോ?

3. സൌകര്യത്തിനുവേണ്ടി, 2018-ലെ സ്പെഷ്യൽ സിവിൽ അപ്പീൽ. 12825-ൽ ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിലും ഉത്തരവിലും നിന്ന് ഉയർന്നുവരുന്ന സിവിൽ അപ്പീൽ പ്രധാന വിഷയമായി പരിഗണിക്കുകയും മേൽപ്പറഞ്ഞ റിട്ട് ഹർജിയിലെ വസ്തുതകൾ ചുരുക്കി ചുവടെ വിവരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു:-

3.1 ആദ്യ റിട്ട് ഹർജിക്കാരനായ ഒരു വ്യക്തി, 11.09.2012-ന് മൊത്തം വരുമാനം ആയ 44,73,820/- രൂപ ഒരു പങ്കാളിത്ത സ്ഥാപനത്തിൽ നിന്നുള്ള ബിസിനസ്സ് വരുമാനമായും മറ്റ് വരുമാനമായും പ്രഖ്യാപിച്ച് 2012-13 മൂല്യനിർണ്ണയ വർഷത്തേക്കുള്ള (എ.വൈ.) വരുമാന റിട്ടേൺ സമർപ്പിച്ചു. 04.09.2013-ന് എച്ച്.എൻ.സഫൽ ഗ്രൂപ്പിന്റെ വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ തിരച്ചിൽ നടത്തുകയുണ്ടായി. 07.09.2013-ന് ഒരു പഞ്ചനാമ തയ്യാറാക്കി. പിടിച്ചെടുത്ത വസ്തുക്കളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, 1961-ലെ നിയമത്തിലെ 153-സി വകുപ്പ് പ്രകാരം 08.02.2018-ലെ നോട്ടീസ് നൽകിക്കൊണ്ട് മൂല്യ നിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ നികുതിദായകനെതിരെ നടപടികൾ ആരംഭിച്ചു.

3.2 നികുതിദായകൻ 01.05.2018 തീയതിയിൽ തന്റെ മറുപടി സമർപ്പിക്കുകയും വരുമാന റിട്ടേൺ സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. 14.5.2018-ലെ കത്ത് മുഖേന, മൂല്യനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ താൻ രേഖപ്പെടുത്തിയ സംതൃപ്തി കുറിപ്പ് നൽകുകയും തിരച്ചിൽ നടത്തപ്പെട്ട വ്യക്തിയുടെ മൂല്യനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ സംതൃപ്തി അതിൽ ചേർക്കുകയും ചെയ്തു. സംതൃപ്തി രേഖയിൽ നിന്ന്, യഥാർത്ഥ റിട്ട് ഹർജിക്കാരൻ- നികുതിദാതാവിന്റെ രേഖകളൊന്നും

ഇല്ലെന്ന് കണ്ടെത്തിയെങ്കിലും – തിരച്ചിലിനിടെ ഒരു ഹാർഡ് ഡിസ്ക് പിടിച്ചെടുത്തു, അതിൽ തിരച്ചിൽ നടത്തപ്പെട്ട വ്യക്തിയുടെ കമ്പ്യൂട്ടറിന്റെ ഡാറ്റയുള്ള ഒരു എക്സൽ ഷീറ്റ് ഉണ്ടായിരുന്നു, അതിൽ ഹർജിക്കാരന്റെ പേരിനെക്കുറിച്ചുള്ള പരാമർശങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. വിശദാംശങ്ങൾ ലഭിച്ചപ്പോൾ, യഥാർത്ഥ റിട്ട് ഹർജിക്കാരൻ 1961–ലെ ആദായനികുതി നിയമത്തിലെ 153–സി വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള നടപടികളെ എതിർത്തു. തിരയപ്പെട്ട വ്യക്തിയുടെ കമ്പ്യൂട്ടറിൽ കണ്ടെത്തിയ എക്സൽ ഷീറ്റ് ഡാറ്റയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം മൂല്യനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് തനിക്കെതിരെ നടപടികൾ ആരംഭിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് മറ്റുകാര്യങ്ങൾക്കൊപ്പം അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. പിടിച്ചെടുത്ത പണം, സ്വർണം, ആഭരണങ്ങൾ, വിലയേറിയ വസ്തുക്കൾ, അക്കൗണ്ട് ബുക്കുകൾ അല്ലെങ്കിൽ രേഖകൾ എന്നിവ തിരയപ്പെട്ട വ്യക്തിയല്ലാതെ മറ്റൊരാളുടെതാണെങ്കിൽ മാത്രമേ 153–സി വകുപ്പ് നടപ്പാക്കാൻ കഴിയൂ എന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. ഈ വ്യവസ്ഥ പാലിക്കാത്തതിനാൽ നടപടികൾ അസാധുവായിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, യഥാർത്ഥ റിട്ട് ഹർജിക്കാരന്റെ മൂല്യ നിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ രേഖപ്പെടുത്തിയ സംതൃപ്തി കുറിപ്പിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, മൂല്യ നിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ തിരച്ചിൽ നടത്തപ്പെട്ട വ്യക്തിയുടെ മൂല്യനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ സംതൃപ്തി അതെ പടി നൽകുകയായിരുന്നുവെന്നും 1961–ലെ നിയമത്തിലെ 153–സി വകുപ്പ് വിഭാവനം ചെയ്തിരിക്കുന്നത് പോലെ ആവശ്യമായ സംതൃപ്തി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെന്നും വ്യക്തമാണെന്നും സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു.

3.3 മൂല്യനിർണ്ണയ ഓഫീസർ 23.07.2018–ലെ ഒരു ഉത്തരവിലൂടെ എതിർപ്പുകൾ നിരസിച്ചു. 1961–ലെ നിയമത്തിലെ 153–സി വകുപ്പ് പ്രകാരം നടപടികൾ ആരംഭിക്കുന്നതിനെതിരായ എതിർപ്പുകൾ നിരസിച്ചതിൽ അസ്വസ്ഥനും അസംതൃപ്തനുമായ യഥാർത്ഥ റിട്ട് ഹർജിക്കാരൻ ഹൈക്കോടതിയിൽ നിലവിലെ റിട്ട് ഹർജി സമർപ്പിച്ചു.

3.4 1961-ലെ നിയമത്തിലെ 153-സി വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള സമാനമായ നോട്ടീസുകൾ തിരച്ചിൽ നടത്തപ്പെട്ട വ്യക്തികൾ ഒഴികെയുള്ള വ്യക്തികൾ വിവിധ റിട്ട് ഹർജികൾ വഴി ചോദ്യം ചെയ്തിരുന്നു. ചില റിട്ട് ഹർജിക്കാരുടെ കേസുകളിൽ, 1961-ലെ നിയമത്തിലെ 153-സി വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള നടപടികളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, മൂല്യനിർണ്ണയങ്ങൾ പൂർത്തിയായിരുന്നു, ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ചോദ്യം പൊതുവായതിനാൽ അവയെയും ചോദ്യം ചെയ്യാൻ അനുമതി നൽകുകയുണ്ടായി.

3.5 അപവദിത വിധിന്യായത്തിലൂടെയും ഉത്തരവിലൂടെയും, 1961-ലെ നിയമത്തിലെ 153-സി വകുപ്പ് തിരച്ചിൽ നടത്തപ്പെട്ട വ്യക്തിയല്ലാത്ത ഒരു വ്യക്തിയുടെ വരുമാനം വിലയിരുത്തുന്നതിനുള്ള ഒരു നടപടിക്രമ വ്യവസ്ഥയാണെന്ന് ഹൈക്കോടതി അഭിപ്രായപ്പെട്ടെങ്കിലും ; 2015-ലെ ധനകാര്യ നിയമപ്രകാരം മുഖേന 01.06.2015-ന് പ്രാബല്യം വരുന്ന രീതിയിൽ ഭേദഗതി ചെയ്യപ്പെട്ട നിലയിലുള്ള നിയമത്തിലെ 153-സി വകുപ്പ്, 01.06.2015-ന് മുമ്പ് നടത്തിയ തിരയലുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ബാധകമാകില്ല എന്ന് ഹൈക്കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. 2015-ലെ ധനകാര്യ നിയമം 01.06.2015 മുതൽ പ്രാബല്യം വരുന്ന രീതിയിൽ 1961-ലെ നിയമത്തിലെ 153-സി വകുപ്പിൽ കൊണ്ടുവന്ന ഭേദഗതി, നിയമത്തിലെ 153-സി വകുപ്പിന്റെ പരിധിയിൽ ഒരു പുതിയ വിഭാഗം നികുതിദാതാക്കളെ കൊണ്ടുവരാൻ ശ്രമിക്കുന്നു, ഇത് നികുതിദാതാക്കളുടെ അടിസ്ഥാന അവകാശങ്ങളെ ബാധിക്കുന്നു, അതിനാൽ ഇത് നടപടിക്രമത്തിലെ മാറ്റം മാത്രമാണെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല എന്ന് ഹൈക്കോടതി തുടർന്ന് നിരീക്ഷിച്ചു.ആദായനികുതി നിയമത്തിലെ 153-സി വകുപ്പിലെ ഭേദഗതി, ഒരു തിരച്ചിലിനിടെ നികുതിദാതാവിനെ സംബന്ധിച്ച അക്കൗണ്ടുകൾ അല്ലെങ്കിൽ ബന്ധപ്പെട്ട രേഖകൾ അല്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തെയും ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അതിന്റെ വ്യാപ്തി വിപുലീകരിച്ചതായി ഹൈക്കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. ഈ പ്രശ്നം നിർണായകമായിരുന്നു, കാരണം നിലവിലെ കേസിൽ തിരച്ചിൽ നടത്തുന്ന സമയത്ത്, പിടിച്ചെടുത്ത വസ്തുക്കൾ തിരയപ്പെട്ട വ്യക്തിയല്ലാതെ മറ്റൊരാളുടെതാണെങ്കിൽ മാത്രമേ 153-സി വകുപ്പ്

ബാധകമാകൂ. അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ മാത്രമേ തിരയപ്പെട്ട വ്യക്തിയുടെ മൂല്യനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് സംതൃപ്തി രേഖപ്പെടുത്താനും മറ്റേ വ്യക്തിയുടെ മൂല്യനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് വിവരങ്ങൾ കൈമാറാനും കഴിയുകയുള്ളൂ. എന്നിരുന്നാലും, തിരച്ചിൽ നടന്ന തീയതിക്ക് ശേഷം, 1961-ലെ ആദായനികുതി നിയമത്തിലെ 153-സി വകുപ്പിലെ ഭേദഗതി പ്രാബല്യത്തിൽ വരുകയും ഈ ഭേദഗതിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, തിരച്ചിൽ സമയത്ത് 153-സി വകുപ്പിന്റെ പരിധിയിൽ വരാത്ത ഹർജിക്കാരെ ഇപ്പോൾ അതിന്റെ പരിധിയിൽ കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്തു, ഭേദഗതി പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നതിന് ശേഷമാണ് 153-സി വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള സംതൃപ്തി കുറിപ്പും നോട്ടീസും പുറപ്പെടുവിച്ചത് എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഇത് ന്യായീകരിക്കപ്പെടുന്നത്. അതിനാൽ, 1961-ലെ നിയമത്തിലെ ഭേദഗതി വരുത്തിയ 153-സി വകുപ്പിന് മുൻകാല പ്രാബല്യമില്ലെന്നും, അതിനാൽ, 1961-ലെ നിയമത്തിലെ 153-സി വകുപ്പ് പ്രകാരം 01.06.2015-ന് മുമ്പ് നടത്തിയ തിരച്ചിലുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഒരു നോട്ടീസും പുറപ്പെടുവിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും അതിന്റെ അപവദിത പൊതുവിധിന്യായത്തിൽ നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട്, ഹൈക്കോടതി റിട്ട് ഹർജികൾ അനുവദിക്കുകയും നോട്ടീസും അതത് മൂല്യനിർണ്ണയ ഉത്തരവുകളും റദ്ദാക്കുകയും ചെയ്തു. ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച പൊതുവിധിന്യായവും ഉത്തരവും ആണ് നിലവിലെ നോട്ടീസുകളുടെ വിഷയം.

4. പ്രഥമ റിട്ട് ഹർജിക്കാർക്കെതിരെ (തിരയപ്പെട്ട വ്യക്തികൾ ഒഴികെയുള്ള വ്യക്തികൾ) 1961-ലെ ആദായനികുതി നിയമത്തിലെ 153-സി വകുപ്പ് പ്രകാരം പുറപ്പെടുവിച്ച നോട്ടീസുകൾ തങ്ങളുടെ അപവദിത വിധിന്യായവും ഉത്തരവും വഴി റദ്ദാക്കുമ്പോൾ, 1961-ലെ നിയമത്തിന്റെ 153-സി വകുപ്പിന്റെ ഭേദഗതിക്ക് തന്നെ കാരണമായ ലക്ഷ്യവും യുക്തിയും ശരിയായി പരിഗണിക്കുന്നതിൽ ഹൈക്കോടതി പരാജയപ്പെട്ടുവെന്ന് ധനകാര്യവകുപ്പിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന എ.എസ്.ജി ശ്രീ. കെ.എം. നടരാജ് ശക്തമായി വാദിച്ചു. 2015-ലെ ധനകാര്യ നിയമം കൊണ്ടുവന്ന ഭേദഗതിയ്ക്ക് മുമ്പും ശേഷവുമുള്ള 153-സി വകുപ്പിലെ

വ്യവസ്ഥകൾ അദ്ദേഹം പരാമർശിക്കുകയും അവയിലെ വ്യത്യാസങ്ങളും അവയുടെ ഉദ്ദേശ്യവും ഉയർത്തിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തു.

2015-ലെ ധനകാര്യ നിയമം മുഖേനയുള്ള ഭേദഗതിക്ക് മുൻപുള്ള 153-സി വകുപ്പ് ചുവടെ ചേർക്കുന്നു:-

153.സി. മറ്റേതെങ്കിലും വ്യക്തിയുടെ വരുമാനത്തിന്റെ മൂല്യനിർണ്ണയം. (1) 139,147,148,149,151,153 എന്നീ വകുപ്പുകളിലെ വ്യവസ്ഥകൾ എന്ത് തന്നെയായാലും, പിടിച്ചെടുത്തതോ ആവശ്യപ്പെട്ടതോ ആയ പണം, സ്വർണം, ആഭരണങ്ങൾ, വിലയേറിയ വസ്തുക്കൾ, അക്കൗണ്ട് ബുക്കുകൾ അല്ലെങ്കിൽ രേഖകൾ എന്നിവ 153-എ വകുപ്പിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നതല്ലാത്ത ഒരു വ്യക്തിയുടെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ളതാണെന്ന് മൂല്യ നിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ, പിടിച്ചെടുത്ത അക്കൗണ്ട് പുസ്തകങ്ങൾ, രേഖകൾ, സ്വത്തുക്കൾ എന്നിവ ആ വ്യക്തിക്ക് മേൽ അധികാരപരിധിയുള്ള മൂല്യ നിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് കൈമാറണം, തുടർന്ന് മൂല്യനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ 153-എ വകുപ്പ് പ്രകാരം നോട്ടീസ് നൽകി മറുവ്യക്തിയുടെ വരുമാനം വിലയിരുത്തുകയോ പുനർമൂല്യനിർണ്ണയം നടത്തുകയോ ചെയ്തുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ നടപടികൾ ആരംഭിക്കും.

എന്നിരിക്കിലും, അങ്ങനെയുള്ള മറ്റൊരു വ്യക്തിയുടെ കാര്യത്തിൽ, 153-എ വകുപ്പിന്റെ (1)-ാം ഉപവകുപ്പിലെ രണ്ടാമത്തെ ഉപവ്യവസ്ഥയിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ, 132-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം തിരച്ചിൽ ആരംഭിച്ച തീയതിയെക്കുറിച്ചോ 132-എ വകുപ്പ് പ്രകാരം ഒരു അഭ്യർത്ഥന നടത്തിയ തീയതിയെക്കുറിച്ചോ ഉള്ള പരാമർശം, അത്തരത്തിൽ മറ്റൊരാളുടെ മേൽ അധികാരപരിധിയിലുള്ള മൂല്യനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ

പിടിച്ചെടുക്കുകയോ ആവശ്യപ്പെടുകയോ ചെയ്ത അക്കൗണ്ടുകൾ, രേഖകൾ അല്ലെങ്കിൽ സ്വത്തുക്കൾ എന്നിവ ലഭിക്കുന്ന തീയതിയെ കുറിച്ചുള്ള പരാമർശമായി വ്യാഖ്യാനിക്കേണ്ടതാണ്.

എന്നിരിക്കിലും, മൂല്യനിർണ്ണയമോ പുനർമൂല്യനിർണ്ണയമോ അവസാനിക്കാത്ത കേസുകളിൽ ഒഴികെ, തിരച്ചിൽ നടത്തുകയോ അഭ്യർത്ഥന നടത്തുകയോ ചെയ്ത മുൻവർഷത്തെ സംബന്ധിച്ച് പ്രസക്തമായ മൂല്യനിർണ്ണയവർഷത്തിന് തൊട്ടു മുൻപെയുള്ള ആറ് മൂല്യനിർണ്ണയ വർഷങ്ങളിലെ മൊത്തം വരുമാനം മൂല്യനിർണ്ണയം നടത്താനോ പുനർമൂല്യ നിർണയം നടത്താനോ മൂല്യനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് നോട്ടീസ് അയക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലാത്ത, അത്തരം മറുവ്യക്തിയെ സംബന്ധിച്ച വ്യക്തികളുടെ വിഭാഗത്തെയോ വിഭാങ്ങളെയോ വ്യക്തമാക്കി ഗസറ്റിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുകൊണ്ട് കേന്ദ്ര സർക്കാരിന് ചട്ടങ്ങൾ രൂപീകരിക്കാം.

(2) (1)–ാം ഉപവകുപ്പിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ പിടിച്ചെടുക്കുകയോ ആവശ്യപ്പെടുകയോ ചെയ്ത അക്കൗണ്ട് ബുക്കുകൾ അല്ലെങ്കിൽ രേഖകൾ അല്ലെങ്കിൽ ആസ്തികൾ, 132 വകുപ്പ് പ്രകാരം തിരച്ചിൽ നടത്തുന്നതോ 132–എ വകുപ്പ് പ്രകാരം ആവശ്യപ്പെടൽ നടത്തിയതോ ആയ മുൻ വർഷത്തെ സംബന്ധിച്ച് പ്രസക്തമായ മൂല്യനിർണ്ണയ വർഷത്തേക്കുള്ള വരുമാന റിട്ടേൺ സമർപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള നിശ്ചിത തീയതിക്ക് ശേഷം അത്തരം മറ്റൊരാളുടെ മേൽ അധികാരപരിധിയുള്ള മൂല്യനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത്തരം മൂല്യനിർണ്ണയ വർഷവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് –

(എ) അത്തരം മറ്റൊരു വ്യക്തി വരുമാനത്തിന്റെ ഒരു റിട്ടേണും നൽകാതിരിക്കുകയും, എന്നാൽ 142–ാം വകുപ്പിലെ (2)–ാം

ഉപവകുപ്പ് പ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിന് നോട്ടീസ് ലഭിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ; അല്ലെങ്കിൽ

(ബി) അത്തരം മറ്റൊരു വ്യക്തി വരുമാനത്തിന്റെ റിട്ടേൺ നൽകിയിട്ടുണ്ടാവുകയും എന്നാൽ 143–ാം വകുപ്പിലെ (2)–ാം ഉപവകുപ്പ് പ്രകാരം നോട്ടീസ് നൽകിയിട്ടില്ല എന്ന് വരുകയും കൂടാതെ 143–ാം വകുപ്പിലെ (2)–ാം ഉപവകുപ്പ് പ്രകാരം നോട്ടീസ് നൽകുന്നതിനുള്ള ലിമിറ്റേഷൻ കാലളവ് അവസാനിക്കുകയും ചെയ്താൽ, അല്ലെങ്കിൽ

(സി) മൂല്യനിർണ്ണയമോ പുനർമൂല്യ നിർണ്ണയമോ, ഏതെങ്കിലും നടന്നാൽ,

അത്തരം മറ്റൊരു വ്യക്തിയുടെ മേൽ അധികാരപരിധിയിലുള്ള മൂല്യനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പിടിച്ചെടുത്തതോ ആവശ്യപ്പെട്ടതോ ആയ അക്കൗണ്ട് ബുക്കുകളോ രേഖകളോ സ്വത്തുക്കളോ സ്വീകരിക്കുന്ന തീയതിക്ക് മുമ്പ്, അത്തരം നികുതി ഉദ്യോഗസ്ഥൻ നോട്ടീസ് നൽകുകയും 153–എ വകുപ്പിൽ നൽകിയിരിക്കുന്ന രീതിയിൽ അത്തരം നികുതിനിർണ്ണയ വർഷത്തിലെ മറ്റ് വ്യക്തിയുടെ മൊത്തം വരുമാനം വിലയിരുത്തുകയോ പുനർനിർണ്ണയിക്കുകയോ ചെയ്യും."

2015–ലെ ധനകാര്യ നിയമം മുഖേനയുള്ള ഭേദഗതിക്ക് ശേഷമുള്ള 153–സി വകുപ്പ് ചുവടെ ചേർക്കുന്നു:–

153.സി. മറ്റേതെങ്കിലും വ്യക്തിയുടെ വരുമാനത്തിന്റെ മൂല്യനിർണ്ണയം. – (1) 139,147,148,149 എന്നീ വകുപ്പുകളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത് എന്ത് തന്നെയായാലും, മൂല്യനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് ഇനിപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ തൃപ്തി വന്നാൽ–

(എ) പിടിച്ചെടുത്തതോ ആവശ്യപ്പെട്ടതോ ആയ ഏതെങ്കിലും പണം, സ്വർണം, ആഭരണങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റ് വിലയേറിയ വസ്തുക്കൾ അല്ലെങ്കിൽ വസ്തുക്കൾ ഇനിപ്പറയുന്നത് വ്യക്തിയുടെ ഉടമസ്ഥതയിലാണെന്ന്; അല്ലെങ്കിൽ

(ബി) പിടിച്ചെടുത്തതോ ആവശ്യപ്പെട്ടതോ ആയ ഏതെങ്കിലും അക്കൗണ്ടുകൾ അല്ലെങ്കിൽ രേഖകൾ, ഇനിപ്പറയുന്ന വ്യക്തിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും വിവരങ്ങൾ എന്നിവ ഇനിപ്പറയുന്ന വ്യക്തിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുകയോ ആണെങ്കിൽ

153–എ വകുപ്പിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നത് അല്ലാതെയുള്ള ഏതെങ്കിലും വ്യക്തി, അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ പിടിച്ചെടുത്തതോ ആവശ്യപ്പെട്ടതോ ആയ ഏതെങ്കിലും അക്കൗണ്ട് പുസ്തകങ്ങൾ, രേഖകൾ അല്ലെങ്കിൽ സ്വത്തുക്കൾ എന്നിവ ആ വ്യക്തിയുടെ മൂല്യനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് കൈമാറണം, തുടർന്ന് പ്രസ്തുത മൂല്യനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അത്തരം ഓരോ വ്യക്തികൾക്കെതിരെയും നടപടികൾ ആരംഭിക്കുകയും, നോട്ടീസ് പുറപ്പെടുവിക്കുകയും, 153–എ വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം മറുവ്യക്തിയുടെയെ വരുമാനം പരിശോധിക്കുകയോ പുന:പരിശോധിക്കുകയോ ചെയ്യും, തിരച്ചിൽ അല്ലെങ്കിൽ അഭ്യർത്ഥനയുടെ വർഷത്തിന് മുമ്പുള്ള ആറ് മൂല്യനിർണ്ണയ വർഷങ്ങളിലും 153 എ വകുപ്പിന്റെ (1)–ാം ഉപവകുപ്പ് പ്രകാരം പ്രസക്തമായ മൂല്യനിർണ്ണയ വർഷങ്ങളിലും വ്യക്തിയുടെ മൊത്തം വരുമാനം നിർണ്ണയിക്കുന്നതിൽ ഈ വസ്തുക്കൾ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നുവെന്ന് മൂല്യനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് ബോധ്യപ്പെട്ടാലായിരിക്കും അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നത്.

എന്നാൽ, അത്തരം മറ്റൊരു വ്യക്തിയുടെ കാര്യത്തിൽ, 153–എ വകുപ്പിന്റെ (1)–ാം ഉപവകുപ്പിലെ രണ്ടാമത്തെ ഉപവ്യവസ്ഥയിൽ 132–ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം

തിരച്ചിൽ ആരംഭിച്ച തീയതിയെക്കുറിച്ചോ 132–എ വകുപ്പ് പ്രകാരം അഭ്യർത്ഥന നടത്തിയ തീയതിയെക്കുറിച്ചോ ഉള്ള പരാമർശം, അത്തരം മറ്റൊരു വ്യക്തിയുടെ മേൽ അധികാരപരിധിയുള്ള മൂല്യനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പിടിച്ചെടുത്തതോ ആവശ്യപ്പെട്ടതോ ആയ അക്കൗണ്ടുകളുടെ പുസ്തകങ്ങളോ രേഖകളോ സ്വത്തുക്കളോ സ്വീകരിച്ച തീയതിയിലേക്കുള്ള പരാമർശമായി കണക്കാക്കേണ്ടതാണ്:

എന്നിരിക്കിലും, മൂല്യനിർണ്ണയമോ പുനർമൂല്യനിർണ്ണയമോ അവസാനിക്കാത്ത കേസുകളിൽ ഒഴികെ, തിരച്ചിൽ നടത്തുകയോ അഭ്യർത്ഥന നടത്തുകയോ ചെയ്ത മുൻവർഷത്തെ സംബന്ധിച്ചും 153–എ വകുപ്പിന്റെ (1)–ാം ഉപവകുപ്പിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രസക്തമായ മൂല്യനിർണ്ണയവർഷത്തിനോ വർഷങ്ങൾക്കായോ പ്രസക്തമായ മൂല്യനിർണ്ണയവർഷത്തിന് തൊട്ടു മുൻപെയുള്ള ആറ് മൂല്യനിർണ്ണയ വർഷങ്ങളിലെ മൊത്തം വരുമാനം മൂല്യനിർണ്ണയം നടത്താനോ പുനർമൂല്യ നിർണയം നടത്താനോ മൂല്യനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് നോട്ടീസ് അയക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലാത്ത, അത്തരം മറുവ്യക്തിയെ സംബന്ധിച്ച വ്യക്തികളുടെ വിഭാഗത്തെയോ വിഭാങ്ങളെയോ വ്യക്തമാക്കി ഗസറ്റിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുകൊണ്ട് കേന്ദ്ര സർക്കാരിന് ചട്ടങ്ങൾ രൂപീകരിക്കാം.

> (2) (1)–ാം ഉപവകുപ്പിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ പിടിച്ചെടുക്കുകയോ ആവശ്യപ്പെടുകയോ ചെയ്ത അക്കൗണ്ട് ബുക്കുകൾ അല്ലെങ്കിൽ രേഖകൾ അല്ലെങ്കിൽ ആസ്തികൾ, 132–ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം തിരച്ചിൽ നടത്തുന്നതോ 132–എ വകുപ്പ് പ്രകാരം ആവശ്യപ്പെടൽ നടത്തിയതോ ആയ മുൻ വർഷത്തെ സംബന്ധിച്ച് പ്രസക്തമായ മൂല്യനിർണ്ണയ വർഷത്തേക്കുള്ള വരുമാന റിട്ടേൺ സമർപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള നിശ്ചിത തീയതിക്ക് ശേഷമാണ് അത്തരം മറ്റൊരാളുടെ മേൽ അധികാരപരിധിയുള്ള മൂല്യനിർണ്ണയ

ഉദ്യോഗസ്ഥന് ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ അത്തരം മൂല്യനിർണ്ണയ വർഷവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് –

(എ) അത്തരം മറ്റൊരു വ്യക്തി വരുമാനത്തിന്റെ ഒരു റിട്ടേണും നൽകാതിരിക്കുകയും, 142–ാം വകുപ്പിലെ (1)–ാം ഉപവകുപ്പ് പ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിന് നോട്ടീസ് ലഭിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ; അല്ലെങ്കിൽ

(ബി) അത്തരം മറ്റൊരു വ്യക്തി വരുമാനത്തിന്റെ റിട്ടേൺ നൽകിയിട്ടുണ്ടാവുകയും എന്നാൽ 143–ാം വകുപ്പിലെ (2)–ാം ഉപവകുപ്പ് പ്രകാരം നോട്ടീസ് നൽകിയിട്ടില്ല എന്ന് വരുകയും കൂടാതെ 143–ാം വകുപ്പിലെ (2)–ാം ഉപവകുപ്പ് പ്രകാരം നോട്ടീസ് നൽകുന്നതിനുള്ള ലിമിറ്റേഷൻ കാലയളവ് അവസാനിക്കുകയും ചെയ്താൽ, അല്ലെങ്കിൽ

(സി) മൂല്യനിർണ്ണയമോ പുനർമൂല്യ നിർണ്ണയമോ, ഏതെങ്കിലും നടന്നാൽ,

അത്തരം മറ്റൊരു വ്യക്തിയുടെ മേൽ അധികാരപരിധിയിലുള്ള മൂല്യനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പിടിച്ചെടുത്തതോ ആവശ്യപ്പെട്ടതോ ആയ അക്കൗണ്ട് ബുക്കുകളോ രേഖകളോ സ്വത്തുക്കളോ സ്വീകരിക്കുന്ന തീയതിക്ക് മുമ്പ്, അത്തരം നികുതി ഉദ്യോഗസ്ഥൻ നോട്ടീസ് നൽകുകയും 153–എ വകുപ്പിൽ നൽകിയിരിക്കുന്ന രീതിയിൽ അത്തരം നികുതിനിർണ്ണയ വർഷത്തിലെ മറ്റ് വ്യക്തിയുടെ മൊത്തം വരുമാനം വിലയിരുത്തുകയോ പുനർനിർണ്ണയിക്കുകയോ ചെയ്യും.”

4.1 പെപ്സിക്കോ ഇന്ത്യ ഹോൾഡിംഗ്സ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ് **v.** അസിസ്റ്റന്റ് കമ്മീഷണർ ഓഫ് ഇൻകം ടാക്സ്, **2014** എസ്.സി.സി ഓൺലൈൻ ഡെൽ **4155** കേസിലെ ഡൽഹി ഹൈക്കോടതിയുടെ നിരീക്ഷണം കണക്കിലെടുത്താണ് 153-സി വകുപ്പിൽ ഭേദഗതി വരുത്തേണ്ടി വന്നത് എന്ന് എ.എസ്.ജി ശ്രീ നടരാജ് സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്നു, ആ കേസിൽ, "ഉടമസ്ഥതയിലുള്ളത്" എന്ന വാക്ക് 'ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് അല്ലെങ്കിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നത്' എന്ന വാക്കുകളായി തെറ്റിദ്ധരിക്കരുത്, ആദ്യത്തേത് രണ്ടാമത്തേതിനേക്കാൾ വളരെ ഇടുങ്ങിയതാണ് എന്ന് ഹൈക്കോടതി വിധിച്ചിരുന്നു. അതിനാൽ, രേഖകൾ/വസ്തുക്കൾ മൂന്നാം കക്ഷിയുടേതല്ലെങ്കിൽ (തിരയപ്പെട്ട വ്യക്തി ഒഴികെ) ഈ വ്യവസ്ഥ നടപ്പാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് വിധിച്ചിരുന്നു. അത്തരമൊരു സാഹചര്യത്തിൽ, 132-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള തിരച്ചിലിൽ ഒരു മൂന്നാം കക്ഷിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കുറ്റകരമായ വസ്തുക്കൾ കണ്ടെത്തിയെങ്കിലും, ഡൽഹി ഹൈക്കോടതിയുടെ നിരീക്ഷണങ്ങൾ കണക്കിലെടുത്ത് അത്തരം മൂന്നാം കക്ഷിക്കെതിരെ ധനകാര്യവകുപ്പിന് നടപടിയെടുക്കാൻ കഴിയില്ല. അതിനാൽ, ഡൽഹി ഹൈക്കോടതിയുടെ ഈ നിരീക്ഷണം നിയമനിർമ്മാണസഭ പരിഹരിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ച കുഴപ്പത്തെ പരിഹരിക്കുന്നതിന് തടസ്സമായിരുന്നു. അതിനാൽ, 2015-ലെ ധനകാര്യ നിയമം മുഖേന 01.06.2015 മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന 153-സി വകുപ്പ്. അക്കൗണ്ട് ബുക്കുകളെയും രേഖകളെയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം "ഉടമസ്ഥതയിലുള്ളത്" എന്ന വാക്കിന് പകരം "ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്" എന്ന വാക്ക് ഉപയോഗിച്ച് ഭേദഗതി ചെയ്തു.

4.2. "ഉടമസ്ഥതയിലുള്ളത്", "ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്" എന്നീ വാക്കുകളോ പദപ്രയോഗങ്ങളോ തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടെന്ന് തുടർന്ന് സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. "ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്" എന്ന വാക്ക് "ഉടമസ്ഥതയിലുള്ളത്" എന്നതിനേക്കാൾ വളരെ വിശാലമായ പ്രാധാന്യമുള്ളതാണെന്ന് സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. അതിനാൽ, 1961-ലെ നിയമത്തിലെ 132-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള തിരച്ചിൽ നടപടികളിൽ, ഒരു മൂന്നാം കക്ഷിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കുറ്റകരമായ

രേഖകൾ/വസ്തുക്കൾ കണ്ടെത്തിയാൽ, ധനകാര്യ വകുപ്പിന് അത്തരം മൂന്നാം കക്ഷിക്കെതിരെ നടപടിയെടുക്കാൻ കഴിയുന്ന സാഹചര്യം ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിനായി 153-സി വകുപ്പിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ വ്യാപ്തി നിയമസഭ വിപുലീകരിച്ചു.

4.3 2015-ലെ ധനകാര്യനിയമം മുഖേനയുള്ള 153-സി വകുപ്പിലെ ഭേദഗതിയെ വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോൾ താഴെപ്പറയുന്ന തത്ത്വങ്ങൾ/മാനദണ്ഡങ്ങൾ മനസ്സിൽ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് ധനകാര്യ വകുപ്പിന് വേണ്ടി ഹാജരായ എ.എസ്.ജി ശ്രീ നടരാജ് അടുത്തതായി സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്നു: –

(i) ബദൽ ചെയ്ത ഭേദഗതിയുടെ പ്രഭാവം;

(ii) നിയമനിർമ്മാണ ഉദ്ദേശ്യം;

(iii) 1961-ലെ നിയമത്തിലെ 153-സി വകുപ്പ് ഒരു നടപടിക്രമ വ്യവസ്ഥയാണ്.

(iv) ഒരു നിയമമോ അതിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഭാഗമോ "ഉപയോഗശൂന്യമാക്കുന്ന" വ്യാഖ്യാനം ഒഴിവാക്കേണ്ടതാണ്;

(v) നിയമനിർമ്മാണം നടത്താനുള്ള അധികാരത്തിൽ മുൻകാല പ്രാബല്യത്തോടെ നിയമനിർമ്മാണം നടത്താനുള്ള അധികാരവും ഉൾപ്പെടുന്നു.

4.4 മേൽപ്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ വിശദമാക്കിക്കൊണ്ട്, 153-സി വകുപ്പിലെ ഭേദഗതിയുടെ ഫലത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, 2015-ലെ ധനകാര്യ നിയമം മുഖേന 153-സി വകുപ്പ്, 01.06.2015 മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്ന രീതിയിൽ "ബദൽ ചെയ്യുകയും", "ഉടമസ്ഥതയിലുള്ളത്" എന്ന വാക്കിന് പകരം "ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്" എന്ന് മാറ്റിക്കൊണ്ട് ഭേദഗതി ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. പകരമായി വരുത്തുന്ന ഏതൊരു ഭേദഗതിയും മാതൃനിയമത്തിന്റെ തീയതിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നത് സുസ്ഥാപിതമായ വ്യാഖ്യാന

തത്വമാണ്. ഷംറാവു **v.** പാരുലേക്കർ **v.** ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് മജിസ്ട്രേറ്റ്, **(1952) 2** എസ്.സി.സി **1:1952** എസ്.സി.ആർ **683** കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തിലാണ് ആശ്രയം ചെലുത്തിയിട്ടുള്ളത്. മേൽപ്പറഞ്ഞ വിധിന്യായത്തിൽ, ബദലായി വരുന്ന രീതിയിൽ ഒരു ഭേദഗതി ചെയ്യുന്നത് നിയമപുസ്തകത്തിൽ നിന്ന് മുമ്പത്തെ വ്യവസ്ഥയെ തുടച്ചുനീക്കുകയും ഭേദഗതി ചെയ്യാത്ത വ്യവസ്ഥ ഒരിക്കലും നിലവിലില്ലാത്തതുപോലെ ഭേദഗതി ചെയ്ത വ്യവസ്ഥ ഉപയോഗിച്ച് മാറ്റിസ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്ന് നിരീക്ഷിക്കുകയും വിധിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അതിനാൽ, ഇവിടെ പ്രസക്തമായ നിയമമായ 1961-ലെ നിയമത്തിലെ 153-സി വകുപ്പ്, ഭേദഗതി വരുത്തിയ വ്യവസ്ഥ തുടക്കം മുതൽ നിലനിന്നിരുന്നതുപോലെ വായിക്കേണ്ടതുണ്ട്. സൈൽ സിംഗ് **v.** സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ഹരിയാന, **(2004) 8** എസ്.സി.സി **1** (ഖണ്ഡിക **24,25)** കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തെയും എ. എസ്. ജി. ശ്രീ നടരാജ് ആശ്രയിക്കുകയുണ്ടായി.

4.5 2015-ലെ ധനകാര്യനിയമം മുഖേനയുള്ള 153-സി വകുപ്പിലെ ഭേദഗതിയെ വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോഴും, ഭേദഗതിയുടെ പിന്നിലെ നിയമനിർമ്മാണ ഉദ്ദേശ്യം പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് വാദിക്കപ്പെട്ടു. ഒരു നിയമത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോൾ, നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും അത് പരിഹരിക്കാൻ ശ്രമിച്ച പ്രശ്നങ്ങളും കോടതി പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്. നിയമനിർമ്മാണസഭയുടെ ഉദ്ദേശ്യം ഏറ്റവും നന്നായി പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന വ്യാഖ്യാനത്തിനായിരിക്കണം മുൻഗണന നൽകേണ്ടത്. നിലവിലെ കേസിൽ, 153-സി വകുപ്പിന്റെ പരിധിയ്ക്ക് കീഴിൽ, 132-ാം വകുപ്പിന് കീഴിലുള്ള തിരച്ചിൽ നടപടികളിൽക്കിടെ കൂറ്റകരമായ രേഖകൾ തങ്ങൾക്ക് എതിരായി കണ്ടെത്തിയ വ്യക്തികളെ കൊണ്ടുവരികയായിരുന്നു നിയമനിർമ്മാണസഭയുടെ ഉദ്ദേശ്യം. എന്നിരുന്നാലും, "ഉടമസ്ഥതയിലുള്ളത്" എന്ന വാക്കിന് നൽകിയ ഇടുങ്ങിയ വ്യാപ്തി ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തി, അതിനാൽ ഭേദഗതി ആവശ്യമായി വന്നു. നിയമനിർമ്മാണ ഉദ്ദേശ്യവും ഭേദഗതി അഭിസംബോധന ചെയ്യാൻ ലക്ഷ്യമിടുന്ന പ്രശ്നവും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ഭേദഗതിക്ക് മുമ്പോ ശേഷമോ

1961-ലെ നിയമത്തിന്റെ 132-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള തിരച്ചിൽ നടന്നിട്ടുണ്ടോ എന്നത് പരിഗണിക്കാതെ, തീർപ്പുകൽപ്പിക്കാത്തതും ഭാവിയിലുള്ളതുമായ എല്ലാ നടപടികൾക്കും ഭേദഗതി ചെയ്ത 153-സി വകുപ്പ് ബാധകമാകണമെന്ന് സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്നു, മറ്റേതെങ്കിലും വ്യാഖ്യാനം നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം നിറവേറ്റില്ല. മേൽപ്പറഞ്ഞ സമർപ്പണത്തെ പിന്തുണച്ചുകൊണ്ട്, സൈൽ സിംഗ് (മേൽപ്പറഞ്ഞത്) 14,15,18,20 എന്നീ ഖണ്ഡികകൾ), ഗിർധാരി ലാൽ ആൻഡ് സൺസ് v. ബൽബീർ നാഥ് മാഥൂർ (1986) 2 എസ്.സി.സി 237 എന്നീ കേസുകളിലുള്ള ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനങ്ങളെ എ.എസ്.ജി ശ്രീ നടരാജ് ആശ്രയിക്കുകയുണ്ടായി.

4.6 മേൽപ്പറഞ്ഞ രണ്ട് തീരുമാനങ്ങളെ ആശ്രയിച്ച്, ഭേദഗതി ആവശ്യമാകാൻ കാരണമായ കുഴപ്പവും വൈകല്യവും നീക്കം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഭേദഗതിയുടെ ലക്ഷ്യവും ഉദ്ദേശ്യവും പരിഗണിക്കുകയും ഓർക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെന്ന് വാദിക്കുന്നു. പാർലമെന്റിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം കണ്ടെത്തുകയും നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെ ലക്ഷ്യവും ഉദ്ദേശ്യവും അറിയുകയും ചെയ്താൽ, നിയമത്തിന് ഉദ്ദേശ്യപൂർണ്ണമോ പ്രവർത്തനപരമോ ആയ വ്യാഖ്യാനം നൽകേണ്ടത് കോടതിയുടെ കടമയായി മാറുമെന്ന് നിരീക്ഷിക്കുകയും വിധിക്കുകയും ചെയ്തു.

4.7 1961-ലെ നിയമത്തിലെ 153-സി വകുപ്പ് ഒരു നടപടിക്രമ വ്യവസ്ഥയാണെന്ന് എ.എസ്.ജി ശ്രീ നടരാജ് വാദിക്കുന്നു. 153-സി വകുപ്പ് ഒരു നടപടിക്രമ വ്യവസ്ഥയാണെന്ന് ഹൈക്കോടതിയുടെ അപവദിത വിധിന്യായത്തിലും ഉത്തരവിലും നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ഒരു നികുതി നിയമത്തിലെ ഒരു നടപടിക്രമ വ്യവസ്ഥയെ വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോൾ, അതിന്റെ പ്രകടമായ ഉദ്ദേശ്യത്തിന് പ്രാബല്യം നൽകേണ്ടത് കോടതിയുടെ കടമയാണ്. നിയമത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തുന്ന വ്യാഖ്യാനം ഒഴിവാക്കണം. 1961-ലെ നിയമത്തിലെ 153-സി വകുപ്പ് ഒരു നടപടിക്രമ വ്യവസ്ഥയാണെന്ന് ഹൈക്കോടതി നിരീക്ഷിച്ചെങ്കിലും, അതിന് പിന്നിലെ ലക്ഷ്യം നടപ്പാക്കുന്നതിൽ ഹൈക്കോടതി പരാജയപ്പെട്ടു. ആദായനികുതി

കമ്മീഷണർ–III **v.** കൊൽക്കത്ത നിറ്റ്വെയേർസ്, ലുധിയാന **(2014) 6** എസ്.സി.സി **444 (32,34** എന്നീ ഖണ്ഡികകൾ**)** കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തിൽ ആശ്രയം ചെലുത്തിയിരിക്കുന്നു.

4.8 നിയമത്തിന്റെ സ്ഥിരമായ നിലപാടിന് അനുസൃതമായി, ചട്ടം മൊത്തത്തിൽ വായിക്കപ്പെടണമെന്നും നിയമത്തെയോ അതിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തെയോ "ഉപയോഗശൂന്യം" ആക്കുന്ന ഏതൊരു വ്യാഖ്യാനവും ഒഴിവാക്കണമെന്നും എ.എസ്.ജി ശ്രീ നടരാജ് അടുത്തതായി സമർപ്പിക്കുന്നു. സ്വീകരിക്കുന്ന വ്യാഖ്യാനം നിയമത്തിലെ മറ്റ് വ്യവസ്ഥകളുമായി ചേർച്ചയുള്ളതായിരിക്കണം. സ്ഥാപിതമായ നിയമമനുസരിച്ച്, തമ്മിൽ ചേരാത്ത ചട്ടങ്ങൾ സമന്വയിപ്പിക്കാൻ കോടതികൾ ശ്രമിക്കണം. ഒരു വ്യവസ്ഥയെ മറ്റൊരു വ്യവസ്ഥയുടെ ലക്ഷ്യത്തെയും ഉദ്ദേശ്യത്തെയും പരാജയപ്പെടുത്താൻ ഉപയോഗിക്കാനാവില്ല. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, ഭേദഗതി വരുത്തുന്നതിന് മുമ്പ് നടത്തിയ തിരച്ചിലുകൾക്ക് ഭേദഗതി ചെയ്ത 153–സി വകുപ്പ് ബാധകമല്ലെന്ന എതിർകക്ഷികളുടെ വാദം അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ, " 153–എ വകുപ്പിന്റെ (1)–ാം ഉപവകുപ്പിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള പ്രസക്തമായ മൂല്യനിർണ്ണയ വർഷത്തിലോ വർഷങ്ങളിലോ അല്ലെങ്കിൽ തിരച്ചിലോ അഭ്യർത്ഥനയോ നടത്തിയ മുൻവർഷത്തിനെ സംബന്ധിച്ച് പ്രസക്തമായ മൂല്യനിർണ്ണയവർഷത്തിന് തൊട്ടുമുൻപുള്ള ആറ് മൂല്യനിർണ്ണയ വർഷങ്ങളിലോ ഉള്ള അത്തരം വ്യക്തിയുടെ മൊത്തം വരുമാനം നിശ്ചയിക്കുന്നതിൽ പ്രസക്തി ഉള്ള അക്കൗണ്ട് പുസ്തകങ്ങൾക്കോ രേഖകൾക്കോ പിടിച്ചെടുത്തതോ അഭ്യർത്ഥിച്ചതോ ആയ സ്വത്തുക്കൾക്കോ പ്രസക്തി ഉണ്ട് എന്ന് മൂല്യനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് തോന്നിയാൽ" എന്ന വാക്കുകൾക്ക് പിന്നിലെ ഉദ്ദേശ്യം പരാജയപ്പെടും. നിയമസഭ ഒരു കൈകൊണ്ട് നൽകുന്നത് മറ്റേ കൈകൊണ്ട് എടുത്തുകളയില്ലെന്നാണ് എല്ലായ്പ്പോഴുമുള്ള അനുമാനം. മേൽപ്പറഞ്ഞതിനെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നതിനായി, ആദായനികുതി കമ്മീഷണർ **v.** ഹിന്ദുസ്ഥാൻ ബൾക്ക് കാരിയർസ്, **(2003) 3** എസ്.സി.സി **57** (17 മുതൽ 20 വരെയുള്ള ഖണ്ഡികകൾ) കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തെ ആശ്രയിക്കുന്നു.

4.9 ഇനി അങ്ങനെ അല്ലെങ്കിൽ തന്നെ, നിയമനിർമ്മാണം നടത്താനുള്ള അധികാരത്തിൽ മുൻകാല പ്രാബല്യത്തോടെ നിയമനിർമ്മാണം നടത്താനുള്ള അധികാരവും ഉൾപ്പെടുന്നു. മുൻകാല പ്രാബല്യത്തോടെ നിയമനിർമ്മാണം നടത്താൻ നിയമനിർമ്മാണസഭയ്ക്ക് അധികാരമുണ്ടെന്നത് സുസ്ഥാപിതമാണ്. ഒരു നിയമനിർമ്മാണത്തിന് മുൻകാല പ്രാബല്യമുണ്ടോ എന്നത് നേരത്തെ അനുമാനിക്കാനാകില്ലെങ്കിലും, വ്യക്തമായ നിയമനിർമ്മാണത്തിലൂടെയോ സ്വാഭാവികമായ അനുമാനത്തിലൂടെയും അപ്രകാരം ചെയ്യാൻ കഴിയും. അതിനാൽ, നിയമനിർമ്മാണസഭയ്ക്ക് അധികാരമുണ്ടെങ്കിൽ, നിയമത്തിന്റെ വ്യാപ്തി വിപുലീകരിക്കാനുള്ള നിയമനിർമ്മാണസഭയുടെ ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമായി അല്ലെങ്കിൽ സ്വാഭാവികമായ അനുമാനത്തിലൂടെയും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ, അത് പ്രാബല്യത്തിൽ വരും. മേൽപ്പറഞ്ഞ സമർപ്പണത്തെ പിന്തുണച്ചുകൊണ്ട്, ആന്ധ്രാപ്രദേശ് സർക്കാർ **v.** ഹിന്ദുസ്ഥാൻ മെഷീൻ ടൂൾസ് ലിമിറ്റഡ്, **(1975) 2** എസ്.സി.സി **274 (10-**ാം ഖണ്ഡിക**),** ലില്ലി തോമസ് **v.** യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ **(2013) 7** എസ്.സി.സി **653 (21-**ാം ഖണ്ഡിക**)** എന്നീ കേസുകളിലെ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനങ്ങളെ ആശ്രയിക്കപ്പെടുന്നു.

4.10 എതിർകക്ഷികൾക്ക് "നിക്ഷിപ്ത അവകാശമുണ്ട്" എന്ന് വിധിക്കുന്നതിൽ ഹൈക്കോടതിക്ക് തെറ്റുപറ്റിയിട്ടുണ്ടെന്നും 1961-ലെ നിയമത്തിലെ 153-സി വകുപ്പിലെ ഭേദഗതി എതിർകക്ഷികളുടെ അത്തരം നിക്ഷിപ്തമായ ഗണ്യമായ അവകാശങ്ങളെ ബാധിക്കുന്നുവെന്നും എ.എസ്.ജി ശ്രീ നടരാജ് സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. അത്തരം ഗണ്യമായ അവകാശങ്ങളൊന്നും എതിർകക്ഷികൾ നിക്ഷിപ്തമല്ല. 153-സി വകുപ്പിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥകൾ പാലിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, ആ വസ്തുത ഒന്നുകൊണ്ടുമാത്രം ഒരു ബാധ്യതയും യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉറപ്പിക്കപ്പെടുന്നില്ല. അധികാരികൾ കാരണം കാണിക്കൽ നോട്ടീസ് നൽകുകയും അതിനുശേഷം നിയമപ്രകാരം നടപടികൾ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തതായി സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. അതിനാൽ, എതിർകക്ഷികളുടെ ഗണ്യമായ അവകാശങ്ങളെ ബാധിക്കുന്നുവെന്ന്

വിധിച്ചുകൊണ്ട് കാരണം കാണിക്കൽ നോട്ടിസിന്റെ പ്രാരംഭ ഘട്ടത്തിൽ തന്നെ നടപടികൾ റദ്ദാക്കുക വഴി ഹൈക്കോടതിക്ക് തെറ്റുപറ്റി.

4.11 മേൽപ്പറഞ്ഞ സമർപ്പണങ്ങൾ നടത്തുമ്പോൾ, 2015-ലെ ധനകാര്യ നിയമം മുഖേന 01.06.2015 മുതൽ പ്രാബല്യം വരുന്ന രീതിയിൽ ഭേദഗതി ചെയ്ത 153-സി വകുപ്പ് ഒരു നടപടിക്രമ വ്യവസ്ഥയാണെങ്കിലും, 153-സി വകുപ്പിലെ ഭേദഗതിക്ക് ശേഷം ആരംഭിച്ച തിരയൽ നടപടികൾക്ക് മാത്രമേ ഇത് ബാധകമാകൂ എന്ന് സ്ഥിരീകരിക്കുക വഴി ഹൈക്കോടതി ഗുരുതരമായ തെറ്റ് ചെയ്തുവെന്ന് ശക്തമായി വാദിക്കപ്പെടുന്നു.

4.12 മേൽപ്പറഞ്ഞ സമർപ്പണങ്ങൾ നടത്തവേ, നിലവിലെ അപ്പീലുകൾ അനുവദിക്കുകയും ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച പൊതുവിധിന്യായവും ഉത്തരവും റദ്ദാക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കപ്പെടുന്നു.

5. അപ്പീലുകളെ എതിർത്തുകൊണ്ട് നികുതിദായകരുടെ ഓരോരുത്തരുടെയും അഭിഭാഷകർ, തിരച്ചിൽ കേസുകളെ സംബന്ധിച്ച്, അതായത് 01.06.2015 മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്ന 1961-ലെ നിയമത്തിലെ ഭേദഗതി ചെയ്ത 153-സി വകുപ്പ് ആ തീയതിക്ക് മുമ്പ് നടത്തിയ തിരച്ചിലുകൾക്ക് ബാധകമാണോ എന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ് നിലവിലെ അപ്പീലുകളുടെ കൂട്ടത്തിലെ തർക്ക വിഷയം എന്ന് ശക്തമായി വാദിച്ചു.

5.1 തിരച്ചിലിന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്ന മൂന്നാം കക്ഷികളുടെ വ്യാപ്തി വിപുലീകരിക്കുന്നതിനായി 2015-ലെ ധനകാര്യ നിയമത്തിലൂടെ 01.06.2015 മുതൽ, അതായത് തിരച്ചിലിന്റെ തീയതിക്ക് ശേഷവും എന്നാൽ 153-സി വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള നോട്ടീസ് പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിന് മുമ്പും ഈ ഭേദഗതി പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നതിനാലാണ് പ്രശ്നം ഉടലെടുത്തത് എന്ന് സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ഈ ഭേദഗതിയുടെ ഫലമായി, 1961-ലെ നിയമത്തിന്റെ 153-സി വകുപ്പ് പ്രകാരം യഥാർത്ഥത്തിൽ തിരച്ചിലിന്റെ തീയതിയിൽ ഈ വ്യവസ്ഥയുടെ പരിധിയിൽ വരാത്ത നികുതിദാതാക്കൾക്ക് നോട്ടീസ് നൽകപ്പെട്ടു.

5.2 1961-ലെ നിയമത്തിലെ 153-സി വകുപ്പ് നടപടിക്രമപരമായ വ്യവസ്ഥയായതിനാൽ, ഭേദഗതി 01.06.2015 മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നതാണെങ്കിലും, മുൻകാല പ്രാബല്യത്തിലുള്ളതാണെന്നും അതിനാൽ, ഭേദഗതിയ്ക്ക് മുമ്പ് തിരച്ചിൽ നടത്തിയതും എന്നാൽ 1961-ലെ നിയമത്തിലെ 153-സി വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള നോട്ടീസുകൾ ഭേദഗതിയ്ക്ക് ശേഷം പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ കേസുകൾക്ക് ബാധകമാണെന്നും ആണ് വകുപ്പിന്റെ വാദം എന്ന് ബന്ധപ്പെട്ട നികുതിദായകർക്ക് വേണ്ടി സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. ഭേദഗതി നിക്ഷിപ്ത അവകാശങ്ങൾ കവർന്നെടുക്കുന്നില്ലെന്നും അതിനാൽ മുൻകാല പ്രാബല്യത്തോടെ പ്രയോഗിക്കാമെന്നും വകുപ്പിന് വേണ്ടി സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. തിരച്ചിലിന്റെ തീയതി 1961-ലെ നിയമത്തിലെ 153-സി വകുപ്പിനെ സംബന്ധിച്ച് പ്രസക്തമല്ലെന്നും സംതൃപ്തി കുറിപ്പും അധികാരപരിധിയുടെ അനുമാനവും 01.06.2015-ന് ശേഷമുള്ളതിനാൽ ഭേദഗതി ചെയ്ത വ്യവസ്ഥ ബാധകമാകുമെന്നും വകുപ്പിന് വേണ്ടി വാദിക്കപ്പെടുന്നു. വകുപ്പിന്റെ മേൽപ്പറഞ്ഞ വാദങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്, അടിസ്ഥാന അവകാശങ്ങളെ ബാധിക്കുന്ന ഒരു നടപടിക്രമ വ്യവസ്ഥയെ മുൻകാല പ്രാബല്യമുള്ളതായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് ബന്ധപ്പെട്ട നികുതിദാതാക്കളെ പ്രതിനിധീകരിച്ച് സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. 1961-ലെ നിയമത്തിലെ 153-സി വകുപ്പ് ഒരു നടപടിക്രമ വ്യവസ്ഥയാണെങ്കിലും, ഭേദഗതി മുൻകാല പ്രാബല്യത്തോടെ കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല.

5.3 ഹൈക്കോടതി ശരിയായി നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ, വ്യവസ്ഥകൾ നടപടിക്രമ വ്യവസ്ഥകളാണെങ്കിലും, ഭേദഗതി അതിന്റെ പരിധിയിൽ സാധാരണഗതിയിൽ വരാത്ത വ്യക്തികളെ കൊണ്ടുവരുന്നുവെന്നും അതിനാൽ ഗണ്യമായ അവകാശങ്ങളെ ബാധിക്കുന്നുവെന്നും അതിനാൽ അവ മുൻകാല പ്രാബല്യത്തോടെ ബാധകമാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും അടുത്തതായി സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. 2015-ലെ ധനകാര്യ നിയമത്തിലെ 153-സി വകുപ്പിലെ ഭേദഗതി മുൻകാല പ്രാബല്യത്തോടെ 01.06.2015-ന് മുമ്പ് നടത്തിയ തിരച്ചിലുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ബാധകമാകില്ല എന്ന തങ്ങളുടെ സമർപ്പണത്തെ

പിന്തുണയ്ക്കാൻ കൺട്രോളർ ഓഫ് എസ്റ്റേറ്റ് ഡ്യൂട്ടി v. എം.എ.മർച്ചന്റ്, 1989 സപ്പ്ി (1) എസ്.സി.സി 499 കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തെ ആശ്രയിക്കുന്നു. എസ്റ്റേറ്റ് തീരുവ നിയമത്തിലെ പുതിയ വകുപ്പ് പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്നതിന് മുമ്പ് പൂർത്തിയാക്കിയ ഒരു മൂല്യനിർണ്ണയം വീണ്ടും തുറക്കുന്നത് തടയുന്നതിലൂടെ നിക്ഷിപ്ത അവകാശങ്ങളിൽ ഇടപെടാൻ കോടതി ആ കേസിലെ തീരുമാനത്തിലൂടെ വിസമ്മതിച്ചിരുന്നു എന്ന് സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു.

5.4 നിലവിലെ കേസിൽ, 2015-ലെ ധനകാര്യ നിയമം മുഖേനയുള്ള 153-സി വകുപ്പിലെ ഭേദഗതി, 1961-ലെ നിയമത്തിന്റെ 153-സി വകുപ്പിലേക്ക് ഇതുവരെ അതിന്റെ പരിധിയിൽ ഇല്ലാതിരുന്ന നികുതിദായകരെ,അതായത് അക്കൗണ്ടുകളോ രേഖകളോ ആയി ബന്ധമുള്ള വ്യക്തികൾ, അല്ലാതെ അതിന്റെ ഉടമകളായവരെ മാത്രമല്ല, മടക്കി കൊണ്ടുവരുന്നു എന്ന് വാദിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ വിപുലീകരണം ഗണ്യമായ അവകാശങ്ങളെ ബാധിക്കുന്നു, കാരണം പുതിയ നികുതിദാതാക്കൾക്കെതിരെ ഇപ്പോൾ നടപടിയെടുക്കാം, അതിനാൽ എം.എ. മർച്ചന്റ് (മേൽപ്പറഞ്ഞത്) കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനം ഹൈക്കോട ശരിയായി തന്നെ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്.

5.5 നടപടിക്രമ നിയമങ്ങൾ പോലും ഗണ്യമായ അവകാശങ്ങൾ അനുവദിച്ചു നൽകുന്നുവെന്നും അത്തരം അവകാശങ്ങളെ ബാധിക്കുന്ന ഭേദഗതികൾ പിൻകാലപ്രാബല്യം മാത്രമുള്ളവയാണെന്നും തുടർന്ന് വാദിക്കുന്നു. തമിഴ്നാട് സ്റ്റേറ്റ് v. സ്റ്റാർ ടുബാക്കോ കമ്പനി, (1974) 3 എസ്.സി.സി 249 കേസിൽ ഈ കോടതി നിരീക്ഷിക്കുകയും വിധിക്കുകയും ചെയ്തതുപോലെ , നേരത്തെ പറഞ്ഞ വീണ്ടും തുറക്കൽ അധികാരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യമല്ല, നടപടിക്രമത്തെക്കുറിച്ചാണ്.

5.6 1961-ലെ നിയമത്തിലെ 153-സി വകുപ്പിലെ ഭേദഗതി ഒരു പുതിയ വിഭാഗം നികുതിദാതാക്കളെ ചേർത്തിട്ടുണ്ടെന്നും അല്ലാതെ നിലവിലുള്ള നികുതിദാതാക്കൾക്കായുള്ള നടപടിക്രമങ്ങളിൽ കേവലമായി മാറ്റം വരുത്തുക മാത്രമല്ല ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നും, അതിനാൽ ഇതിന് മുൻകാല പ്രാബല്യം നൽകാൻ

കഴിയില്ലെന്നും അടുത്തതായി വാദിക്കുന്നു. 1961-ലെ നിയമത്തിലെ 153-സി വകുപ്പിലെ ഭേദഗതി ഇതിനകം ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന നികുതിദാതാക്കളെ ബാധിക്കുന്ന നടപടിക്രമ വ്യവസ്ഥയിലെ മാറ്റം മാത്രമല്ലെന്ന് ഹൈക്കോടതി പ്രത്യേകം നിരീക്ഷിക്കുകയും വിധിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നികുതിദായകരുടെ ഗണ്യമായ അവകാശങ്ങളെ ബാധിക്കുന്ന 1961-ലെ നിയമത്തിലെ 153-സി വകുപ്പിന് കീഴിൽ ഒരു പുതിയ വിഭാഗം നികുതിദാതാക്കളെ കൊണ്ടുവരാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. തിരച്ചിൽ നടന്ന തീയതിക്ക് ശേഷം, തിരച്ചിൽ നടന്ന തീയതി വരെ 1961-ലെ നിയമത്തിലെ 153-സി വകുപ്പിന്റെ പരിധിയിൽ ഉൾപ്പെടാത്ത നികുതിദാതാക്കളെ ഇപ്പോൾ അതിന്റെ പരിധിയിൽ കൊണ്ടുവരാൻ ശ്രമിക്കുന്നു.

5.7. 01.06.2015-ന് മുമ്പ്, പിടിച്ചെടുത്ത വസ്തുക്കൾ മറ്റേ വ്യക്തിയുടേതാണോ എന്നതിൽ മാത്രമേ മൂല്യനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് സംതൃപ്തി രേഖപ്പെടുത്താനാകുമായിരുന്നുള്ളൂ എന്ന് സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. നിലവിലെ കേസിൽ, തിരയപ്പെട്ട വ്യക്തികളിൽ നിന്ന് കണ്ടെത്തിയ ഹാർഡ് ഡിസ്ക് എതിർകക്ഷികളുടേതല്ലാത്തതിനാൽ, തിരച്ചിൽ നടന്ന തീയതിയിൽ, നിയമത്തിലെ 153-സി വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള അധികാരപരിധി നിലവിലില്ല. ഹൈക്കോടതി ശരിയായി നിരീക്ഷിച്ചത് പോലെ, 2013-ലെ തിരച്ചിൽ തീയതിയിൽ, വസ്തുക്കൾ എതിർകക്ഷികൾ-നികുതിദാതാക്കളുടെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ളതാണ് എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തിരയപ്പെട്ട വ്യക്തിയുടെ മൂല്യനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അവ കൈമാറിയിരുന്നെങ്കിൽ, വസ്തുക്കൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ എതിർകക്ഷിയുടേതല്ല എന്നതിനാൽ 1961-ലെ നിയമത്തിലെ 153-സി വകുപ്പ് പ്രകാരം നോട്ടീസ് നൽകുന്നതിനെതിരായ ചോദ്യം ചെയ്യൽ വിജയിക്കുമായിരുന്നു എന്ന് സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. മാത്രമല്ല, ഒരിക്കൽ സംതൃപ്തി കൈവരുകയും വസ്തു കൈമാറുകയും ചെയ്തതിനാൽ, തിരയപ്പെട്ട വ്യക്തിയുടെ മൂല്യനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഭേദഗതി വരുത്തിയ വ്യവസ്ഥയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വീണ്ടും സംതൃപ്തി കൈവരിക്കണോ എന്ന ചോദ്യമില്ല. അതിനാൽ, അന്ന് നിലനിൽക്കുന്ന രീതിയിലുള്ള, 1961-ലെ നിയമത്തിലെ 153-സി വകുപ്പ് എതിർകക്ഷികൾക്കെതിരെ ഒരു നടപടിയും

അനുവദിക്കുന്നില്ല, എന്തെന്നാൽ ഹാർഡ് ഡിസ്ക് തിരയപ്പെട്ട വ്യക്തിയുടേതാണെന്നത് അംഗീകൃതമായിരുന്നു. അതിനാൽ, 1961-ലെ നിയമത്തിലെ 153-സി വകുപ്പ് നടപ്പാക്കാൻ തന്നെ മൂല്യനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് കഴിയുമായിരുന്നില്ല.

5.8 1961-ലെ നിയമത്തിലെ ഭേദഗതി ചെയ്ത 153-സി വകുപ്പ് നടപടിക്രമപരവും ഗണ്യവുമായ അവകാശങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നുവെന്നും അതിനാൽ, വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ പിൻകാലപ്രാബല്യ ചട്ടം ബാധകമാകുമെന്നും സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. സൈൽ സിങ്ങിന്റെ (മേൽപ്പറഞ്ഞത്) കേസിൽ ഈ കോടതി നിരീക്ഷിക്കുകയും വിധിക്കുകയും ചെയ്തതുപോലെ, ഓരോ നിയമവും മുൻകാല പ്രാബല്യത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കുമെന്ന് വ്യക്തമായോ അല്ലെങ്കിൽ സ്വഭാവികമായ അനുമാനപ്രകാരമോ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ അത് പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പിൻകാലപ്രാബല്യമുള്ളതാണെന്നത് വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന തത്വമാണ്. നിക്ഷിപ്ത അവകാശങ്ങളെ ബാധിക്കുകയോ പുതിയ ഭാരങ്ങൾ ചുമത്തുകയോ നിലവിലുള്ള ബാധ്യതകളെ ദുർബലപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുക എന്നതാണ് നിയമത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം എങ്കിലാണ് ഈ ചട്ടം സാധാരണഗതിയിൽ ബാധകമാകുന്നത്. നിലവിലുള്ള അവകാശങ്ങളെ ബാധിക്കുന്ന രീതിയിൽ നിയമനിർമ്മാണം നടത്താനുള്ള നിയമനിർമ്മാണസഭയുടെ ഉദ്ദേശ്യം സ്ഥാപിക്കാൻ മതിയായ വാക്കുകൾ നിയമത്തിൽ ഇല്ലെങ്കിൽ, അത് പിൻകാലപ്രാബല്യം മാത്രമുള്ളവയായി കണക്കാക്കപ്പെടുമെന്ന് സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. തിരച്ചിലിന്റെ തീയതിയാണ് പ്രസക്തമായ തീയതിയെന്നും അതാണ് ഭേദഗതി പ്രയോഗിക്കുന്നതിന് കണക്കിലെടുക്കേണ്ടത്. 15.02.2018 തീയതിയിലെ സി.ബി.ഡി.ടി സർക്കുലർ നം. 2/2018 ഇതിനെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നു, അത് വഴി 153-എ വകുപ്പ് 01.04.2017 മുതൽ പ്രാബല്യം വരുന്ന രീതിയിൽ ഭേദഗതി ചെയ്തിരുന്നു. സർക്കുലറിന്റെ 80.5 ഖണ്ഡിക വ്യക്തമായി പറയുന്നു, 1961-ലെ നിയമത്തിലെ 132-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള അന്വേഷണം ആരംഭിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ 132-എ വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള അഭ്യർത്ഥന 01.04.2017-നോ അതിനുശേഷമോ നടത്തുകയോ

ചെയ്താൽ 153-എ വകുപ്പിന്റെ ഭേദഗതി ചെയ്ത വ്യവസ്ഥകൾ ബാധകമാകും. 2003-ലെ ധനകാര്യ നിയമം മുഖേന 153-എ വകുപ്പ് അവതരിപ്പിച്ചപ്പോൾ, നിയമസഭ തിരച്ചിലിന്റെ തീയതികൾ പരിഗണിക്കുകയും 31.05.2003-ന് ശേഷം നടത്തിയ തിരച്ചിലുകൾക്ക് ഈ വ്യവസ്ഥ ബാധകമാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ, 153 എ, 153-സി എന്നീ വകുപ്പുകൾ ഒരുമിച്ച് വായിക്കേണ്ടതാണ്, പ്രസക്തമായ തീയതി 2003-ലെ ധനകാര്യ നിയമം വ്യക്തമാക്കിയതുപോലെ തിരച്ചിൽ തീയതിയായിരിക്കണം.

5.9 സംതൃപ്തി പോലും ഉടനടി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെന്ന് നികുതിദാതാക്കളെ പ്രതിനിധീകരിച്ച് വീണ്ടും സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. തിരയപ്പെട്ട വ്യക്തി 30.01.2015-ന് ഒത്തുതീർപ്പ് കമ്മീഷന് മുമ്പാകെ ഒരു അപേക്ഷ സമർപ്പിക്കുകയും ഹർജിക്കാരിൽ നിന്നുള്ള ഹാർഡ് ഡിസ്കിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പണം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒത്തുതീർപ്പ് അപേക്ഷയുടെ പകർപ്പ് മൂല്യനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് നൽകേണ്ടതുണ്ട്. അതനുസരിച്ച്, 25.04.2017-ന് രേഖകൾ കൈമാറിയപ്പോൾ 30.01.2015-നോ അതിനുമുമ്പോ ഹർജിക്കാർ പണം നൽകിയെന്ന ആരോപണത്തെക്കുറിച്ച് തിരയപ്പെട്ട വ്യക്തിയുടെ മൂല്യനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് വിവരമുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ, വസ്തുതകളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് ലഭിച്ച് 2 വർഷവും 3 മാസവും കഴിഞ്ഞാണ് രേഖകൾ കൈമാറിയത്, അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് 153-സി വകുപ്പ് നടപടികൾ ആരംഭിച്ചത്. ലുധിയാനയിലെ കൽക്കട്ട നിറ്റ്വെയേർസ് **(മേൽപ്പറഞ്ഞത്)** കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനം കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ ഇത് അനുവദനീയമല്ലെന്ന് സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.

5.10 2022-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നം. 1019,997,1016,1021,1023 എന്നിവയിൽ നികുതിദാതാക്കൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരാകുന്ന അഭിഭാഷകൻ മേൽപ്പറഞ്ഞവയ്ക്ക് പുറമേ, ഹൈക്കോടതിയിൽ, എതിർകക്ഷികൾ-യഥാർത്ഥ റിട്ട് ഹർജിക്കാർ 153-സി വകുപ്പ് പ്രകാരം പുറപ്പെടുവിച്ച നോട്ടീസുകൾ തെറ്റും നിയമവിരുദ്ധവുമാണെന്നും സ്ഥാപിക്കാൻ വിവിധ കാരണങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും സമർപ്പിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, 2018-ലെ സ്പെഷ്യൽ സിവിൽ

ആപ്ലിക്കേഷൻ നം. 12825-ലെയും മറ്റുള്ളവയിലെയും തീരുമാനത്തെ ഹൈക്കോടതി പിന്തുടർന്നു, കൂടാതെ ഹർജിക്കാർക്ക് അനുകൂലമായി ഒരു ചോദ്യം മാത്രം തീരുമാനിച്ചുകൊണ്ട് റിട്ട് ഹർജികൾ അനുവദിക്കുകയും ബാക്കി പ്രശ്നങ്ങൾ തീർപ്പാക്കാതെ നിലനിർത്തുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ, ഈ ബഹുമാനപ്പെട്ട കോടതി ധനകാര്യ വകുപ്പിന്റെ അപ്പീലുകൾ അനുവദിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നോട്ടീസുകളുടെയും മറ്റ് പ്രശ്നങ്ങളുടെയും സാധുത തീരുമാനിക്കുന്നതിനായി കാര്യങ്ങൾ ഹൈക്കോടതിയിലേക്ക് തിരികെ അയയ്ക്കാമെന്ന് സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.

5.11 മേൽപ്പറഞ്ഞ സമർപ്പണങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ട്, നിലവിലെ അപ്പീലുകൾ തള്ളിക്കളയണമെന്ന് ബന്ധപ്പെട്ട യഥാർത്ഥ റിട്ട് ഹർജിക്കാർ-നികുതിദാതാക്കൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

6. ബന്ധപ്പെട്ട കക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരാകുന്ന അഭിഭാഷകനെ ഈ കോടതി വിശദമായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

7. ഈ കോടതിയുടെ പരിഗണനയ്ക്കായി ഉയരുന്ന നിയമപ്രശ്നം ഇതാണ്: -

> "2015-ലെ ധനകാര്യ നിയമം മുഖേന 1961-ലെ ആദായനികുതി നിയമത്തിന്റെ 153-സി വകുപ്പിൽ കൊണ്ടുവന്ന ഭേദഗതി, 1961-ലെ നിയമത്തിലെ 132-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം 01.06.2015-ന്, അതായത്, ഭേദഗതി തീയതിക്ക് മുമ്പ് നടത്തിയ തിരയലുകൾക്ക് ബാധകമാകുമോ?"

8. മേൽപ്പറഞ്ഞ ചോദ്യവും അതത് കക്ഷികൾക്കുവേണ്ടി സമർപ്പിച്ച സമർപ്പണങ്ങളും പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, ചോദ്യം നിർണ്ണയിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ ചില വസ്തുതകൾ പരാമർശിക്കേണ്ടതുണ്ട്, അവ ചുവടെ ചേർക്കുന്നു:-

(i) 1961-ലെ നിയമത്തിന്റെ 132-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം ഒരു എച്ച്.എൻ. സഫൽ ഗ്രൂപ്പിന്റെ വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ 04.09.2013-ന് തിരച്ചിൽ നടത്തി.

തിരച്ചിൽ നടന്നപ്പോൾ, 153–സി വകുപ്പ് (2015–ലെ ഭേദഗതിയ്ക്ക് മുമ്പ് നില നിന്നിരുന്ന രീതിയിലെ) ആയിരുന്നു ബാധകം.

(ii) അന്ന് നിലനിന്ന രീതിയിലെ 153–സി വകുപ്പ്, " 139,147,148,149,151,153 എന്നീ വകുപ്പുകളിലെ വ്യവസ്ഥകൾ എന്ത് തന്നെയായാലും, പിടിച്ചെടുത്തതോ ആവശ്യപ്പെട്ടതോ ആയ പണം, സ്വർണം, ആഭരണങ്ങൾ, വിലയേറിയ വസ്തുക്കൾ, അക്കൗണ്ട് ബുക്കുകൾ അല്ലെങ്കിൽ രേഖകൾ എന്നിവ 153–എ വകുപ്പിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നതല്ലാത്ത ഒരു വ്യക്തിയുടെ "<u>ഉടമസ്ഥതയിലുള്ളതാണെന്ന്</u>" മൂല്യ നിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ, പിടിച്ചെടുത്ത അക്കൗണ്ട് പുസ്തകങ്ങൾ, രേഖകൾ, സ്വത്തുക്കൾ എന്നിവ ആ വ്യക്തിക്ക് മേൽ അധികാരപരിധിയുള്ള മൂല്യ നിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് കൈമാറണം, തുടർന്ന് മൂല്യനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ 153–എ വകുപ്പ് പ്രകാരം നോട്ടീസ് നൽകി മറുവ്യക്തിയുടെ വരുമാനം വിലയിരുത്തുകയോ പുനർമൂല്യനിർണ്ണയം നടത്തുകയോ ചെയ്തുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ നടപടികൾ ആരംഭിക്കും" എന്ന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരുന്നു. അത്തരം മറ്റൊരു വ്യക്തിയുടെ കാര്യത്തിൽ, 153–എ വകുപ്പിന്റെ (1)–ാം ഉപവകുപ്പിലെ രണ്ടാമത്തെ ഉപവ്യവസ്ഥയിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ, 132–ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം തിരച്ചിൽ ആരംഭിച്ച തീയതിയെക്കുറിച്ചോ 132–എ വകുപ്പ് പ്രകാരം ഒരു അഭ്യർത്ഥന നടത്തിയ തീയതിയെക്കുറിച്ചോ ഉള്ള പരാമർശം, അത്തരത്തിൽ മറ്റൊരാളുടെ മേൽ അധികാരപരിധിയിലുള്ള മൂല്യനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പിടിച്ചെടുക്കുകയോ ആവശ്യപ്പെടുകയോ ചെയ്ത അക്കൗണ്ടുകൾ, രേഖകൾ അല്ലെങ്കിൽ സ്വത്തുക്കൾ എന്നിവ ലഭിക്കുന്ന തീയതിയായി വ്യാഖ്യാനിക്കേണ്ടതാണ് എന്നും അത് തുടർന്ന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരുന്നു.

(iii) തിരച്ചിലിനിടെ, കുറ്റകരമായ വിവിധ വസ്തുക്കളും രേഖകളും കണ്ടെത്തുകയും പിടിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്തു. അത്തരം പിടിച്ചെടുത്ത

വസ്തുക്കൾ പരിശോധിച്ചപ്പോൾ, ചില രേഖകൾ നിലവിലെ എതിർകക്ഷികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവ ആണെന്ന് ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടു, അദ്ദേഹമാകട്ടെ തിരയപ്പെട്ട വ്യക്തിയല്ലാതെ മറ്റൊരാളാണ്. അതനുസരിച്ച്, 25.04.2017-ന് എതിർകക്ഷികൾ - മൂല്യനിർണ്ണയക്കാരെ (തിരയപ്പെട്ട വ്യക്തി ഒഴികെ) സംബന്ധിച്ച് തിരയപ്പെട്ട വ്യക്തിയുടെ മൂല്യനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ആ പരിധി വരെ സംതൃപ്തി രേഖപ്പെടുത്തി. കൂറ്റകരമായ വസ്തുവിനൊപ്പം ഈ സംതൃപ്തി കുറിപ്പ് 25.04.2017-ന് തിരയപ്പെടാത്ത വ്യക്തിയുടെ മൂല്യനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് അയച്ചു. അതിനുശേഷം, എതിർകക്ഷികൾ-നികുതിദാതാക്കളുടെ (തിരച്ചിൽ നടത്താത്ത വ്യക്തികൾ) മൂല്യനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പിടിച്ചെടുത്ത വസ്തുക്കൾ പരിശോധിച്ച ശേഷം, അവർക്കെതിരെ ചില കൂറ്റകരമായ വസ്തുക്കളും സമർപ്പിച്ച യഥാർത്ഥ റിട്ടേണിൽ വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലാത്ത പണ എൻട്രികളും കണ്ടെത്തി. അതനുസരിച്ച്, എതിർകക്ഷികളുടെ മൂല്യനിർണ്ണയ ഓഫീസർ തന്റെ സ്വതന്ത്ര സംതൃപ്തി രേഖപ്പെടുത്തുകയും 153-സി വകുപ്പ് പ്രകാരം 04.05.2018-ന് നോട്ടീസ് നൽകുകയും ചെയ്തു.

(iv) ഈ ഘട്ടത്തിൽ, 2015-ലെ ധനകാര്യ നിയമം മുഖേന ഭേദഗതി ചെയ്യപ്പെട്ട 01.06.2015 മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്ന 153-സി വകുപ്പ് "ഉടമസ്ഥതയിലുള്ളത്" എന്ന വാക്കിന് പകരം "ബന്ധപ്പെട്ടത്" എന്ന വാക്കുകൾ ചേർത്തു.

(v) അങ്ങനെ, 25.04.2017-ന് തിരയപ്പെട്ട വ്യക്തിയുടെ മൂല്യനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥനും 04.05.2018-ന് എതിർകക്ഷികൾ-നികുതിദാതാക്കളുടെ (തിരയപ്പെടാത്ത വ്യക്തികൾ) മൂല്യനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥനും സംതൃപ്തി കുറിപ്പ് രേഖപ്പെടുത്തിയ സമയത്ത്, 153-സി വകുപ്പ് (2015-ലെ ധനകാര്യ നിയമം മുഖേന 01.06.2015 മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന രീതിയിൽ) നിലവിൽ വന്നു. എച്ച്.എൻ.സഫൽ ഗ്രൂപ്പിന്റെ (തിരയപ്പെട്ട വ്യക്തി) വിവിധ പരിസരങ്ങളിൽ നടത്തിയ തിരച്ചിലിനിടെ പിടിച്ചെടുത്ത

വസ്തുക്കളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തിരച്ചിൽ നടത്താത്ത വ്യക്തികൾക്കെതിരെ 153-സി വകുപ്പ് പ്രകാരം നൽകിയ നോട്ടീസും മൂല്യനിർണ്ണയ ഉത്തരവുകളും ആണ് ഹൈക്കോടതിയുടെ അപ്പീലിന്റെ വിഷയം.

9. മേൽപ്പറഞ്ഞ വസ്തുതകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ, ഈ കോടതിയുടെ പരിഗണനയ്ക്കായി ഉയരുന്ന നിയമത്തിന്റെ ചോദ്യം, "2015-ലെ ധനകാര്യ നിയമം മുഖേന 1961-ലെ ആദായനികുതി നിയമത്തിലെ 153-സി വകുപ്പിൽ കൊണ്ടുവന്ന ഭേദഗതി 1961-ലെ നിയമത്തിലെ 132-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം 01.06.2015-ന്, അതായത്, ഭേദഗതിയുടെ തീയതിക്ക് മുമ്പ് നടത്തിയ തിരയലുകൾക്ക് ബാധകമാകുമോ" എന്നത് പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ടോ എന്നതാണ്.

10. മേൽപ്പറഞ്ഞ ചോദ്യം പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, 2015-ലെ ധനകാര്യ നിയമം മുഖേന 01.06.2015 മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്ന രീതിയിൽ അവതരിപ്പിച്ച 153-സി വകുപ്പിലെ ഭേദഗതിയുടെ കാരണവും ലക്ഷ്യവും ഉദ്ദേശ്യവും പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

10.1 മുകളിൽ നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ, ഭേദഗതി ചെയ്തതിന് മുൻപുള്ള നിലയിലെ 153-സി വകുപ്പിൽ, ഉപയോഗിച്ച വാക്കുകൾ തിരയപ്പെട്ട വ്യക്തി ഒഴികെയുള്ള ഒരു വ്യക്തിയുടെ "ഉടമസ്ഥതയിൽ ഉള്ളത്" എന്നതാണ്. പെപ്സികോ ഇന്ത്യ ഹോൾഡിംഗ്സ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡിന്റെ (മേൽപ്പറഞ്ഞത്) കേസിൽ ഡൽഹി ഹൈക്കോടതി "ഉടമസ്ഥതയിലുള്ളത്" എന്ന പ്രയോഗത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും "ഉടമസ്ഥതയിലുള്ളത്", "ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്" എന്നിവ തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടെന്ന് നിരീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. തിരയപ്പെട്ട വ്യക്തിയുടെ പരിസരത്ത് നിന്ന് പിടിച്ചെടുത്ത രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത വിൽപ്പന രേഖയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അത് വിൽപ്പനക്കാരന്റെ "ഉടമസ്ഥതയിലുള്ളതാണ്" എന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ലെന്ന് നിരീക്ഷിക്കുകയും വിധിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ, ഹൈക്കോടതിയുടെ നിരീക്ഷണം "ഉടമസ്ഥതയിലുള്ളത്" എന്ന

പദപ്രയോഗത്തിന്/പദത്തിന് വളരെ ഇടുങ്ങിയതും പരിമിതപ്പെടുത്തിയതുമായ അർത്ഥം നൽകുകയും 153–സി വകുപ്പിന്റെ ഘടകങ്ങൾ തൃപ്തിപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെന്ന് വിധിക്കുകയും ചെയ്തു. പെപ്സികോ ഇന്ത്യ ഹോൾഡിംഗ്സ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ് (മേൽപ്പറഞ്ഞത്) കേസിൽ ഡൽഹി ഹൈക്കോടതി നടത്തിയ നിരീക്ഷണത്തിന് അടിസ്ഥാനമായത് നീക്കം ചെയ്യുന്നതിനായി, 01.06.2015 മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്ന രീതിയിൽ 153–സി വകുപ്പ് അക്കൗണ്ട് ബുക്കുകളെയും രേഖകളെയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം "ഉടമസ്ഥതയിലുള്ളത്" എന്ന വാക്കിന് പകരം "ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു" എന്ന വാക്ക് പകരം വെച്ച് ഭേദഗതി ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, പെപ്സികോ ഇന്ത്യ ഹോൾഡിംഗ്സ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡിന്റെ (മേൽപ്പറഞ്ഞത്) കേസിൽ ഡൽഹി ഹൈക്കോടതി നടത്തിയ നിരീക്ഷണം, 132–ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള തിരച്ചിൽ നടപടികളിൽ മൂന്നാം കക്ഷിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കൂറ്റകരമായ വസ്തുക്കൾ കണ്ടെത്തിയെങ്കിലും, മൂന്നാം കക്ഷികൾക്കെതിരെ ധനകാര്യവകുപ്പിന് നടപടികൾ തുടരാൻ കഴിയാത്ത ഒരു സാഹചര്യത്തിലേക്ക് നയിച്ചതായി കണ്ടെത്തിയതിനാൽ, മേൽപ്പറഞ്ഞ കേസിൽ ഡൽഹി ഹൈക്കോടതി നടത്തിയ മേൽപ്പറഞ്ഞ നിരീക്ഷണം നിയമനിർമ്മാണസഭ പരിഹരിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ച അതേ പ്രശ്നത്തെ അടിച്ചമർത്തുന്നതിന് തടസ്സമായി വരുന്നതായി നിരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു, ഇത് 153–സി വകുപ്പിലെ ഭേദഗതി അനിവാര്യമാക്കി. അതിനാൽ, ഭേദഗതിയിലൂടെ വാക്കുകൾ മാറ്റിസ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കേസാണിത്.

10.2 ഈ ഘട്ടത്തിൽ, 1961–ലെ നിയമത്തിന്റെ 153–സി വകുപ്പിലെ ആദ്യ വ്യവസ്ഥ പരാമർശിക്കേണ്ടതുണ്ട്. 1961–ലെ നിയമത്തിലെ 153–സി വകുപ്പിന്റെ ആദ്യ ഉപവ്യവസ്ഥ 2005–ലെ ധനകാര്യ നിയമം മുഖേന 01.06.2003 മുതൽ മുൻകാല പ്രാബല്യത്തോടെ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്, ഇത് 153–എ വകുപ്പിന്റെ (1)–ാം ഉപവകുപ്പിലെ രണ്ടാമത്തെ ഉപവ്യവസ്ഥയിൽ 132–ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം തിരച്ചിൽ ആരംഭിച്ച തീയതി അല്ലെങ്കിൽ 132–എ വകുപ്പ് പ്രകാരം അഭ്യർത്ഥന നടത്തിയ തീയതിയെക്കുറിച്ചുള്ള പരാമർശം അത്തരം മറ്റൊരാളുടെ മേൽ അധികാരപരിധിയുള്ള മൂല്യനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പിടിച്ചെടുത്തതോ

ആവശ്യപ്പെട്ടതോ ആയ അക്കൗണ്ടുകളുടെ പുസ്തകങ്ങളോ രേഖകളോ സ്വത്തുക്കളോ സ്വീകരിച്ച തീയതിയിലേക്കുള്ള പരാമർശമായി കണക്കാക്കും എന്ന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. 2005-ലെ ധനകാര്യ നിയമം മുഖേന ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള 153-സി വകുപ്പിലെ ഉപവ്യവസ്ഥ ചുവടെ ചേർക്കുന്നു –

> "എന്നാൽ, അത്തരം മറ്റൊരു വ്യക്തിയുടെ കാര്യത്തിൽ, 153-എ വകുപ്പിന്റെ (1)-ാം ഉപവകുപ്പിലെ രണ്ടാമത്തെ ഉപവ്യവസ്ഥയിൽ 132-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം തിരച്ചിൽ ആരംഭിച്ച തീയതിയെക്കുറിച്ചോ 132-എ വകുപ്പ് പ്രകാരം അഭ്യർത്ഥന നടത്തിയ തീയതിയെക്കുറിച്ചോ ഉള്ള പരാമർശം, അത്തരം മറ്റൊരു വ്യക്തിയുടെ മേൽ അധികാരപരിധിയുള്ള മൂല്യനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പിടിച്ചെടുത്തതോ ആവശ്യപ്പെട്ടതോ ആയ അക്കൗണ്ടുകളുടെ പുസ്തകങ്ങളോ രേഖകളോ സ്വത്തുക്കളോ സ്വീകരിച്ച തീയതിയിലേക്കുള്ള പരാമർശമായി കണക്കാക്കേണ്ടതാണ്"

10.3 അതിനാൽ 2005-ലെ ധനകാര്യ നിയമം മുഖേന ചേർത്ത 153-സി വകുപ്പിന്റെ വ്യവസ്ഥ അനുസരിച്ച്, ഒരു പരികൽപ്പന സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നു,അത് വഴി തിരച്ചിലിന്റെ ആരംഭതീയതിയിലേക്ക് നടത്തുന്ന ഒരു പരാമർശത്തെ, തിരയപ്പെടാത്ത വ്യക്തിയുടെ അക്കൗണ്ടുകൾ, രേഖകൾ അല്ലെങ്കിൽ സ്വത്തുക്കൾ മുതലായവ മൂല്യനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പിടിച്ചെടുത്ത തീയതിയിലേക്ക് നടത്തുന്ന ഒരു പരാമർശമായി കണക്കാക്കുന്നു. അതിനാൽ, നിലവിലെ കേസിൽ, 153-സി വകുപ്പിൽ 01.06.2015 മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന ഭേദഗതിയ്ക്ക് മുൻപായാണ് 132-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം തിരച്ചിൽ ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ളതെങ്കിലും, അക്കൗണ്ട് പുസ്തകങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ രേഖകൾ അല്ലെങ്കിൽ ആസ്തികൾ 25.04.2017-ന് മാത്രമാണ് തിരയപ്പെടാത്ത വ്യക്തിയുടെ മൂല്യനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പിടിച്ചെടുത്തത്, ഇത് ഭേദഗതി വന്നതിന് ശേഷമാണ്, അതിനാൽ, 153-സി വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള നോട്ടീസ് 04.05.2018-ന് ആണ് പുറപ്പെടുവിച്ചത് എന്നതിനാൽ, ആ തീയതിയിൽ നിലവിലുള്ള നിയമത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥ, അതായത്, ഭേദഗതി ചെയ്ത 153-സി വകുപ്പ് ആയിരിക്കും ബാധകമാവുക.

10.4 മുകളിൽ നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ, 153–സി വകുപ്പ് "ഉടമസ്ഥതയിലുള്ളത്" എന്ന വാക്കിന് പകരം "ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്" എന്ന വാക്ക് ഉൾപ്പെടുത്തി ഭേദഗതി ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഷംറാവു **v.** പാരുലേക്കറുടെ (മേൽപ്പറഞ്ഞത്) കേസിൽ ഈ കോടതി നിരീക്ഷിക്കുകയും വിധിക്കുകയും ചെയ്തതുപോലെ, പകരമായി ഭേദഗതി ചെയ്യുന്നത് നിയമപുസ്തകത്തിൽ നിന്ന് മുമ്പത്തെ വ്യവസ്ഥ ഇല്ലാതാക്കുകയും ഭേദഗതി ചെയ്യാത്ത വ്യവസ്ഥ ഒരിക്കലും നിലവിലില്ലാതിരുന്നതുപോലെ ഭേദഗതി ചെയ്ത വ്യവസ്ഥ ഉപയോഗിച്ച് മാറ്റിസ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സൈൽ സിങ്ങിന്റെ (മേൽപ്പറഞ്ഞത്) കേസിലെ തുടർന്നുള്ള വിധിയിൽ 24,25 എന്നീ ഖണ്ഡികകളിൽ താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ നിരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു: –

> "24. നിയമനിർമ്മാണ രചനയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന അറിയപ്പെടുന്നതും അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതുമായ സമ്പ്രദായങ്ങളിലൊന്നാണ് മുൻപുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ഖണ്ഡത്തിന് പകരം മറ്റൊരു ഖണ്ഡം പകരം വെയ്ക്കുന്നത്. "ബദൽ വെയ്ക്കൽ" എന്നതിനെ "മാറ്റി വെയ്ക്കൽ" അല്ലെങ്കിൽ നിലവിലുള്ള ഒരു വ്യവസ്ഥയുടെ വെറും റദ്ദാക്കലിൽ നിന്ന് വേർതിരിച്ചറിയേണ്ടതുണ്ട്.
>
> 25. ഒരു വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് ബദൽ വെയ്ക്കുന്നത് മുമ്പത്തെ വ്യവസ്ഥ റദ്ദാക്കുകയും അതിനെ പുതിയ ഒരു വ്യവസ്ഥയാൽ മാറ്റി വെയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു (നിയമവ്യാഖ്യാന തത്വങ്ങൾ, മേൽപ്പറഞ്ഞത്, 565–ാം താൾ കാണുക). ഈ നിർദ്ദേശത്തെ പിന്തുണയ്ക്കാൻ ഏതെങ്കിലും ആധികാരികരേഖ ആവശ്യമാണെങ്കിൽ, അത് വെസ്റ്റ് യു.പി.ഷുഗർ മിൽസ് അസോസിയേഷൻ. *v.* സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് യു.പി. **[(2002) 2** എസ്.സി.സി **645,** , സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് രാജസ്ഥാൻ *v.* മംഗിലാൽ പിൻഡ്വാൾ **[(1996) 5** എസ്.സി.സി **60],** കോടേശ്വർ വിട്ടൽ കാമത്ത് *v.* കെ. രംഗപ്പ ബാലിഗ ആൻഡ് കമ്പനി **[(1969) 1** എസ്.സി.സി **255],** എ.എൽ.വി.ആർ.എസ്.ടി. വീരപ്പ ചെട്ടിയാർ *v.* എസ്. മൈക്കൽ **[**എ.ഐ.ആർ **1963** എസ്.സി **933]** എന്നീ കേസുകളിൽ നിന്ന്

കണ്ടെത്താൻ സാധിക്കും. വെസ്റ്റ് യു.പി. ഷുഗർ മിൽസ് അസോസിയേഷൻ [(2002) 2 എസ്.സി.സി 645] കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ മൂന്നംഗ ബെഞ്ച്, പഴയ നിയമത്തിന് പകരം പുതിയ നിയമം ബദൽ വെയ്ക്കുമ്പോൾ സംസ്ഥാന സർക്കാർ ഒരിക്കലും പഴയ നിയമം നിലനിർത്താൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നില്ലെന്ന് വിധിച്ചു. പ്രശ്നത്തെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുള്ള സാഹചര്യങ്ങളുടെ സമഗ്രത കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, പഴയ നിയമം ഇല്ലാതാക്കുകയും പുതിയ നിയമം പ്രവർത്തനക്ഷമമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്ന ഫലമാണ് ബദൽ വെയ്ക്കൽ വരുത്തുന്നതെന്ന് കോടതി വിലയിരുത്തി. മംഗിലാൽ പിൻഡ്വാൾ [(1996) 5 എസ്.സി.സി 60] കേസിൽ, ഒരു നിയമത്തിന്റെ ഇല്ലാതായ ഒരു ഖണ്ഡത്തിന് ബദലായി മറ്റൊരു ഖണ്ഡം വെയ്ക്കുന്ന ഭേദഗതി രീതി കോടതി ശരിവയ്ക്കുകയും അത്തരം ബദൽ വെയ്ക്കൽ നിയമത്തിന്റെ പ്രാബല്യത്തെ അതിന്റെ സജീവ കാലയളവിൽ പരിഷ്ക്കരിക്കുന്നതിന്റെ ഫലം ചെയ്തുവെന്ന് വിധിക്കുകയും ചെയ്തു. കോട്ടേശ്വർ [(1969) 1 എസ്.സി.സി 255] കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ മൂന്ന് ജഡ്ജിമാരുടെ ബെഞ്ച് ഒരു നിയമത്തിന്റെ "മാറ്റി വെയ്ക്കലും" ഒരു നിയമത്തിന്റെ "ബദൽ വെയ്ക്കലും" തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ഊന്നിപ്പറയുകയും ബദൽ വെയ്ക്കുന്ന പ്രക്രിയ രണ്ട് ഘട്ടങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണെന്ന് വിധിക്കുകയും ചെയ്തു: ഒന്നാമതായി, പഴയ നിയമം ഇല്ലാതാകുകയും രണ്ടാമതായി, പുതിയ നിയമം അതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് നിലവിൽ കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യുന്നു.

10.5 മേൽപ്പറഞ്ഞ തീരുമാനത്തിൽ, 14,15,18,20 എന്നീ ഖണ്ഡികകളിൽ മുൻകാല പ്രാബല്യത്തിനെതിരായ അനുമാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്, ഇനിപ്പറയുന്നവ നിരീക്ഷിക്കുകയും വിധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു:–

"14. മുൻകാല പ്രാബല്യത്തിനെതിരായ അനുമാനം പ്രഖ്യാപന നിയമങ്ങൾക്ക് ബാധകമല്ല.... അതിനാൽ, നിയമത്തിന്റെ സ്വഭാവം നിർണ്ണയിക്കുന്നതിൽ, രൂപത്തേക്കാൾ സത്തയെയാണ്

പരിഗണിക്കേണ്ടത്. ഒരു പുതിയ നിയമം മുമ്പത്തെ നിയമത്തെ "വിശദീകരിക്കുന്നത്" ആണെങ്കിൽ, മുൻകാല അടിസ്ഥാനത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അത് ഉദ്ദേശ്യരഹിതമായിരിക്കും. വ്യക്തമായ ഒരു ഒഴിവാക്കൽ നൽകുന്നതിനോ മുൻ നിയമത്തിന്റെ അർത്ഥത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സംശയങ്ങൾ ദൂരീകരിക്കുന്നതിനോ ആണ് സാധാരണയായി ഒരു വിശദീകരണ നിയമം പാസാക്കുന്നത്. ഒരു ചട്ടം പരിഹാരമോ മുൻ നിയമത്തിന്റെ പ്രഖ്യാപനമോ ആണെങ്കിൽ മുൻകാലപ്രാബല്യമാണ് പൊതുവെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതെന്നത് സുസ്ഥാപിതമാണ്.... നേരത്തെ തന്നെ, അന്തർലീനമായിരുന്ന പ്രധാന നിയമത്തിലെ ഒരു വ്യവസ്ഥയുടെ അർത്ഥം വ്യക്തമാക്കുന്നതിനായി ഒരു ഭേദഗതി നിയമം പൂർണ്ണമായും പ്രഖ്യാപനമായിരിക്കാം. ഈ തരത്തിലുള്ള ഒരു വിശദീകരണ ഭേദഗതിയ്ക്ക് മുൻകാല പ്രാബല്യമുണ്ടാകും മേൽപരാമർശം , 468-69 താൾ)

15. മുൻകാല പ്രാബല്യം അനുമാനിക്കേണ്ടതില്ലെങ്കിലും, കൂടാതെ ക്രെയ്സ് (സ്റ്റാറ്റ്യൂട്ട് ലോ, 7-ാം പതിപ്പ്) പറയുന്നത് അനുസരിച്ച് മുൻകാലപ്രാബല്യത്തിനെതിരെ അനുമാനവുമുണ്ടെങ്കിലും, മുൻകാല പ്രാബല്യമുള്ള നിയമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാൻ നിയമനിർമ്മാണസഭയ്ക്ക് സാധിക്കും. വ്യക്തമായ നിയമനിർമ്മാണത്തിലൂടെയോ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭാഷയിൽ നിന്ന് സ്വാഭാവികമായും സ്വീകരിക്കാവുന്ന അനുമാനങ്ങളിലൂടെയും ഇത് നടപ്പാകാനാകും. ഒരു പ്രത്യേക വകുപ്പ് മുൻകാല പ്രാബല്യത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കാനാണ് നിയമനിർമ്മാണസഭ ഉദ്ദേശിച്ചുവെന്നത് ഉപയോഗിച്ച ഭാഷയിൽ നിന്ന് വേണ്ട വിധത്തിൽ അനുമാനിക്കാമെങ്കിൽ, കോടതികൾ അതിന് അത്തരമൊരു പ്രവർത്തനം നൽകും. ഒരു മുൻകാല പ്രാബല്യം വ്യക്തമാക്കാത്തതിന്റെ അഭാവത്തിൽ, വ്യവസ്ഥകൾ വ്യാഖ്യാനിക്കാനും നിയമനിർമ്മാണസഭ ആ ഉദ്ദേശ്യം പര്യാപ്തമാം വിധം പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം നൽകാനും കോടതികളോട് ആവശ്യപ്പെടാം. നാല് ഘടകങ്ങൾ

പ്രസക്തമായി നിർദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നു: (i) നിയമത്തിന്റെ പൊതുവായ വ്യാപ്തിയും പരിധിയും; (ii) ബാധകമാക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന പ്രതിവിധി; (iii) നിയമത്തിന്റെ മുൻ അവസ്ഥ; (iv) നിയമനിർമ്മാണസഭ പരിഗണിച്ചത് എന്തായിരുന്നു. (പി. 388) മുൻകാല പ്രാബല്യത്തിനെതിരായ നിയമം ഒരു റദ്ദാക്കലിന്റെ ഫലത്തിൽ നിന്ന് സംരക്ഷിക്കുന്നതിലേക്ക് വ്യാപിക്കുന്നില്ല, ഇത് നേടിയെടുത്ത അവകാശത്തിന് തുല്യമല്ല. (392–ാം താൾ)

XXXXXXXX

18. നാഷനൽ അഗ്രിക്കൾച്ചറൽ കോ– ഓപ് മാർക്കറ്റിംഗ് ഫെഡറേഷൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ ലിമിറ്റഡ് *v.* യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ **[(2003) 5** എസ്.സി.സി **23]** കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ സമീപകാല വിധിന്യായത്തിൽ ഇനിപ്പറയുന്നത് വിധിച്ചിരുന്നു.

> ഒരു നിയമനിർമ്മാണത്തിന് മുൻകാല പ്രാബല്യം നൽകുന്നതായിരുന്നു നിയമനിർമ്മാണ ഉദ്ദേശ്യം എന്ന് മനസിലാക്കുവാൻ ഒരു നിശ്ചിത സൂത്രവാക്യമൊന്നുമില്ല. പിൻകാല അല്ലെങ്കിൽ മുൻകാല പ്രാബല്യത്തിലുള്ള ഓരോ നിയമനിർമ്മാണവും നിയമനിർമ്മാണ ശേഷിയുടെ ചോദ്യത്തിന് വിധേയമാക്കേണ്ടതുണ്ട്. മുൻകാല പ്രാബല്യം ഇനിപ്പറയുന്നത് പോലുള്ള ചില മാനദണ്ഡങ്ങൾ അനുസരിച്ചാണ് തീരുമാനിക്കുന്നത്: (i) ഉപയോഗിച്ച വാക്കുകൾ മുൻകാല പ്രാബല്യം വ്യക്തമായി നൽകുകയോ വ്യക്തമായി സൂചിപ്പിക്കുകയോ വേണം; (ii) മുൻകാല പ്രാബല്യം ന്യായയുക്തമായിരിക്കണം, അമിതമോ കഠിനമോ ആയിരിക്കരുത്, അല്ലാത്തപക്ഷം അത് ഭരണഘടനാ വിരുദ്ധമാണെന്നതിനാൽ തള്ളിക്കളയാനുള്ള സാധ്യതയുണ്ട്; (iii) ഒരു ജൂഡീഷ്യൽ തീരുമാനത്തെ മറികടക്കാനായി ഒരു നിയമനിർമ്മാണം അവതരിപ്പിക്കുമ്പോൾ, തീരുമാനത്തിന്റെ നിയമപരമായ അടിസ്ഥാനം നീക്കം ചെയ്യാതെ തീരുമാനത്തെ അട്ടിമറിക്കാൻ പ്രസ്തുത അധികാരം

ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയില്ല. ഒരു നിയമനിർമ്മാണത്തിന് മുൻകാല പ്രാബല്യം നൽകുന്നതിനുള്ള നിയമനിർമ്മാണ ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെ ആവിഷ്കാരത്തിന് ഒരു നിശ്ചിത സൂത്രവാക്യവുമില്ല. സാധൂകരിക്കുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥ സഹിതമായ അടിസ്ഥാനപരമായ നിയമപരമായ മാറ്റം ഭേദഗതി ചെയ്യപ്പെടാത്ത നിയമത്തിന് കീഴിൽ പ്രവർത്തനങ്ങൾ സുസ്ഥിരമല്ലാതാക്കാനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗം മാത്രമാണ്. തൽഫലമായി, സാധൂകരിക്കുന്ന ഒരു ഖണ്ഡത്തിന്റെ അഭാവം ഒന്ന് മാത്രം, അത്തരം മുൻകാല നിരീക്ഷണം മറ്റുവിധത്തിൽ വ്യക്തമാണെങ്കിൽ നിയമപരമായ വ്യവസ്ഥയുടെ മുൻകാല പ്രാബല്യത്തെ ബാധിക്കില്ല.

XXXXXXXX

20. ബംഗാൾ ഇമ്മ്യൂണിറ്റി കമ്പനി ലിമിറ്റഡ് *v.* ബീഹാർ സംസ്ഥാനം **[(1955) 2** എസ്.സി.ആർ **603:** എ.ഐ.ആർ **1955** എസ്.സി **661],** ഹെയ്ഡൺ കേസ് **[(1584) 3** കോ റെപ് **7** എ**:** **76** ഇ.ആർ **637]** എന്നിവ അംഗീകാരത്തോടെ ഉദ്ധരിച്ചു. ന്യായാധികർ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു:(എസ്.സി.ആർ. 632–33 താളുകൾ)

"വളരെ മുൻപ് 1584–ൽ ഹെയ്ഡൺ കേസിൽ**[(1584)** കോ റെപ് **7** എ**:** **76** ഇ.ആർ **637]** തീരുമാനിച്ചപ്പോൾ തന്നെ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ സുസ്ഥാപിതമായിരുന്ന ഒരു സുശക്തമായ വ്യാഖ്യാന നിയമമാണിത്, അത് ഇനിപ്പറയും വിധമാണ്–

'... എല്ലാ ചട്ടങ്ങളുടെയും കൃത്യമായതും ഉറപ്പായതുമായ വ്യാഖ്യാനത്തിന് പൊതുവേ (അവ ശിക്ഷാർഹമോ, പ്രയോജനകരമോ, കോമൺ ലോയുടെ നടപടിക്രമണമോ വിപുലീകരണമോ ആകട്ടെ) നാല് കാര്യങ്ങൾ വിവേചിച്ചറിയുകയും പരിഗണിക്കുകയും വേണം–

ഒന്നാമത്. നിയമം നിർമ്മിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് കോമൺ ലോ എന്തായിരുന്നു?

രണ്ടാമത്. കോമൺ ലോ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യാതിരുന്ന പ്രശ്നവും വൈകല്യവും എന്തായിരുന്നു?

മൂന്നാമത്. കോമൺവെൽത്തിന്റെ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കാൻ പാർലമെന്റ് എന്ത് പ്രതിവിധി നിർദ്ദേശിക്കുകയും നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു.

നാലാമത്തേത്. പരിഹാരത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ കാരണം; കൂടാതെ എല്ലാ ജഡ്ജിമാരുടെയും ഓഫീസ് എല്ലായ്പ്പോഴും പ്രശ്നത്തെ അമർച്ച ചെയ്യുന്ന പ്രതിവിധി മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകുകയും ചെയ്യുന്ന തരത്തിലുള്ള വ്യാഖ്യാനം നടത്തുകയും, തിന്മയുടെ തുടർച്ചയ്ക്കായുള്ളതും സ്വന്തം നേട്ടത്തിനായുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും ഒഴിവാക്കലുകളും അടിച്ചമർത്തുകയും, നിയമ നിർമ്മാതാക്കളുടെ യഥാർത്ഥ ഉദ്ദേശ്യത്തിന് അനുസൃതമായി പ്രശ്നപരിഹാരത്തിന് ശക്തിയും ജീവനും നൽകുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. ”

10.6 1961-ലെ നിയമത്തിലെ 132-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം തിരയപ്പെട്ട വ്യക്തി ഒഴികെയുള്ള വ്യക്തികളുടെ വിലയിരുത്തൽ നടത്തുന്നതിനായി ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു നടപടിക്രമ വ്യവസ്ഥയാണ് 153-സി വകുപ്പ് എന്നതാണ് ധനകാര്യ വകുപ്പിന് വേണ്ടിയുള്ള വാദം. എതിർക്കപ്പെട്ട വിധിന്യായത്തിലും ഉത്തരവിലും പോലും, നിയമത്തിലെ 153-സി വകുപ്പ് ഒരു നടപടിക്രമ വ്യവസ്ഥയാണെന്ന് 19.4 ഖണ്ഡികയിൽ ഹൈക്കോടതി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. നിയമത്തിന്റെ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ട നിലപാടിന് അനുസൃതമായി, കോടതികൾ, ഒരു നികുതി നിയമത്തിലെ നടപടിക്രമ വ്യവസ്ഥകളെ വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോൾ, നിയമത്തിന്റെ ലക്ഷ്യവും ഉദ്ദേശ്യവും പ്രാവർത്തികമാക്കുന്ന വിധത്തിൽ അതിനെ വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊണ്ട് അതിന്റെ പ്രകടമായ ഉദ്ദേശ്യത്തിന് പ്രാബല്യം നൽകണം. ലുധിയാനയിലെ കൽക്കട്ട നൈറ്റിയേഴ്സിന്റെ **(മേൽപ്പറഞ്ഞത്)** കേസിൽ 158-ബി.ഡി വകുപ്പ് വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോൾ (അത് പിന്നീട് 153-സി വകുപ്പ് വഴി ബദൽ ചെയ്തു) ഈ കോടതി 18,32,34 എന്നീ ഖണ്ഡികകളിൽ ചൂവടെക്കൊടുത്തിരുന്ന കാര്യങ്ങൾ നിരീക്ഷിച്ചു: –

"18. നിയമത്തിലെ 158–ബി.സി, 158–ബി.ഡി എന്നീ വകുപ്പുകൾ നടപടിക്രമ വ്യവസ്ഥകളാണ്. നിയമത്തിലെ 158–ബി.സി വകുപ്പ് ബ്ലോക്ക് മൂല്യനിർണ്ണയത്തിനുള്ള നടപടിക്രമങ്ങൾ നൽകുന്നു, കൂടാതെ 158–ബി.ഡി വകുപ്പ് മറ്റേതെങ്കിലും വ്യക്തിയുടെ വെളിപ്പെടുത്താത്ത വരുമാനത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ നിയമത്തിലെ മൂല്യനിർണ്ണയം വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞ വകുപ്പുകൾ ഈ കേസിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിന് പ്രസക്തമാണ്, അതിനാൽ അവ ഇവിടെ പരിശോധിക്കേണ്ടത്. അവ ചുവടെച്ചേർത്തിരിക്കുന്നു:

"**158–**ബി.സി. ബ്ലോക്ക് മൂല്യനിർണ്ണയത്തിനുള്ള നടപടിക്രമം. 132–ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം ഏതെങ്കിലും തിരച്ചിൽ നടത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിയുടെ കാര്യത്തിൽ, 132–എ വകുപ്പ് പ്രകാരം അക്കൗണ്ട് ബുക്കുകളോ, മറ്റ് രേഖകളോ സ്വത്തുക്കളോ ആവശ്യപ്പെടുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ–

(എ) മൂല്യനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ–

(i) 1995 ജൂൺ 30–ന് ശേഷം എന്നാൽ 1997 ജനുവരി ഒന്നിന് മുമ്പ് ആരംഭിച്ച തിരച്ചിലിനെയോ അല്ലെങ്കിൽ അക്കൗണ്ട് പുസ്തകങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റ് രേഖകൾ അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും സ്വത്തുക്കൾ എന്നിവ ആവശ്യപ്പെട്ടതിനെയോ സംബന്ധിച്ച്, അത്തരം വ്യക്തിക്ക് പതിനഞ്ച് ദിവസത്തിൽ കുറയാത്ത സമയത്തിനുള്ളിൽ നൽകണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഒരു നോട്ടീസ് നൽകും;

(ii) 1997 ജനുവരി ഒന്നിനോ അതിനുശേഷമോ ആരംഭിച്ച തിരച്ചിലിനെയോ അല്ലെങ്കിൽ അക്കൗണ്ട് ബുക്കുകൾ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റ് രേഖകൾ അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും സ്വത്തുക്കൾ എന്നിവ ആവശ്യപ്പെട്ടതിനെയോ സംബന്ധിച്ച്, നോട്ടിസിൽ വ്യക്തമാക്കിയേക്കാവുന്ന പതിനഞ്ച് ദിവസത്തിൽ കുറയാത്തതും

എന്നാൽ നാൽപത്തിയഞ്ച് ദിവസത്തിൽ കൂടാത്തതുമായ സമയത്തിനുള്ളിൽ നിർദ്ദിഷ്ട ഫോമിൽ ഒരു റിട്ടേൺ സമർപ്പിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഒരു നോട്ടീസ് അത്തരം വ്യക്തിക്ക് നൽകും,

നോട്ടീസിൽ നിഷ്കർഷിച്ചിരിക്കുന്നത് പോലെ ബ്ലോക്ക് കാലയളവിലെ വെളിപ്പെടുത്താത്ത വരുമാനം ഉൾപ്പെടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൊത്തം വരുമാനം വ്യക്തമാക്കുന്ന 142-ാം വകുപ്പിന്റെ (1)-ാം ഉപവകുപ്പിന്റെ (ഐ) വ്യവസ്ഥയുടെ അതേ രീതിയിൽ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നതും നിഷ്കർഷിച്ചിരിക്കുന്ന ഫോമിലുള്ളതുമായ ഒരു റിട്ടേൺ:

എന്നാൽ ഈ അദ്ധ്യായത്തിന് കീഴിലുള്ള നടപടിക്രമങ്ങൾക്കായി 148-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള നോട്ടീസ് പുറപ്പെടുവിക്കേണ്ടതില്ലഃ

കൂടാതെ, ഈ ഉപവാക്യം പ്രകാരം റിട്ടേൺ സമർപ്പിച്ച ഒരു വ്യക്തിക്ക് പുതുക്കിയ റിട്ടേൺ സമർപ്പിക്കാൻ അർഹതയില്ല;

(ബി) 158-ബി.ബി വകുപ്പ്, 142-ാം വകുപ്പ്, 143-ാം വകുപ്പിലെ (2), (3) എന്നീ ഉപവകുപ്പുകൾ, 144-ാം വകുപ്പ്, 145-ാം വകുപ്പ് എന്നിവയിലെ വ്യവസ്ഥകളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന രീതിയിൽ ബ്ലോക്ക് കാലയളവിലെ വെളിപ്പെടുത്താത്ത വരുമാനം നിർണ്ണയിക്കാൻ മൂല്യനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ മുന്നോട്ട് പോകും.

(സി) ഈ അധ്യായം അനുസരിച്ച് ബ്ലോക്ക് കാലയളവിലെ വെളിപ്പെടുത്താത്ത വരുമാനം നിർണ്ണയിച്ച ശേഷം മൂല്യനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഒരു മൂല്യനിർണ്ണയ ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കുകയും അത്തരം മൂല്യനിർണ്ണയത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നൽകേണ്ട നികുതി നിർണ്ണയിക്കുകയും ചെയ്യും;

(ഡി) 132–ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം പിടിച്ചെടുത്തതോ 132–എ വകുപ്പ് പ്രകാരം ആവശ്യപ്പെട്ടതോ ആയ സ്വത്തുക്കൾ 132–ബി വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്കനുസൃതമായി കൈകാര്യം ചെയ്യും.

***

158–ബി.ഡി. മറ്റേതെങ്കിലും വ്യക്തിയുടെ വെളിപ്പെടുത്താത്ത വരുമാനം.–132–ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം തിരയപ്പെട്ട വ്യക്തിയുടെയോ 132–എ വകുപ്പ് പ്രകാരം അക്കൗണ്ട് ബുക്കുകളോ മറ്റ് രേഖകളോ അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും സ്വത്തുക്കളോ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വ്യക്തിയുടെയോ അല്ലാതെ മറ്റേതെങ്കിലും വ്യക്തിയുടേതാണ് വെളിപ്പെടുത്താത്ത വരുമാനമെന്ന് മൂല്യനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ, അപ്പോൾ, അക്കൗണ്ട് ബുക്കുകൾ, മറ്റ് രേഖകൾ അല്ലെങ്കിൽ പിടിച്ചെടുത്തതോ ആവശ്യപ്പെട്ടതോ ആയ സ്വത്തുക്കൾ അത്തരം മറ്റൊരാളുടെ മേൽ അധികാരപരിധിയിലുള്ള മൂല്യനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് കൈമാറുകയും ആ മൂല്യനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ 158–ബി.സി വകുപ്പിന് കീഴിൽ നടപടിയെടുക്കുകയും അത്തരം മറ്റൊരാൾക്കെതിരെ ഈ അധ്യായത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളും അതനുസരിച്ച് ബാധകമാകും ചെയ്യും.

XXXXXXXX

32. ഒരു നടപടിക്രമ വ്യവസ്ഥയെ വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോൾ, നികുതി ചുമത്തൽ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് അർത്ഥം നൽകുന്ന വിധത്തിൽ കോടതികൾ ഒരു വ്യവസ്ഥയെ വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും നടപടിക്രമ വ്യവസ്ഥകൾ കോടതികൾ ഉദാരമായി വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നും വ്യക്തമാണ്. മാഹിം പത്രാം *(പി) ലിമിറ്റഡ് v.* യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ **[(2007) 3** എസ്.സി.സി **668]** കേസിൽ ഈ കോടതി ഇപ്രകാരം നിരീക്ഷിച്ചു: (എസ്.സി.സി 680–ാം താൾ, 25–26 ഖണ്ഡിക)

25. ഒരു നികുതി നിയമം കർശനമായി വ്യാഖ്യാനിക്കണം എന്നത് അനിഷേധ്യമാണ് (ജെ. ശ്രീനിവാസ റാവു *v* സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് എ.പി.) **[(2006) 12** എസ്.സി.സി **607])**. എന്നിരുന്നാലും, നികുതി കണക്കാക്കുന്നതിനുള്ള നടപടിക്രമ വ്യവസ്ഥകളോ അതിന്റെ കണക്കുകൂട്ടലിനുള്ള നടപടിക്രമമോ സാധാരണ വ്യാഖ്യാന നിയമത്താലാണ് നിർണ്ണയിക്കപ്പെടേണ്ടതെന്നതും സുസ്ഥാപിതമാണ്. ഒരു ചുമത്തൽ വകുപ്പ് വഴി ഒരു വ്യാപാരിയുടെ മേൽ ബാധ്യത ചുമത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, നടപടിക്രമങ്ങൾ പ്രവർത്തനക്ഷമമാക്കും വിധമായിരിക്കും കോടതി ചട്ടങ്ങൾ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതെന്നത് സുസ്ഥാപിതമാണ്.

26. ജെ. ശ്രീനിവാസ റാവു **[(2006) 12** എസ്.സി.സി **607]** കേസിൽ ഗുർസാഹായ് സൈഗൽ *v.* സി.ഐ.ടി **[(1963) 48** ഐ.ടി.ആർ **1 (**എസ്.സി**)]**, ഇസ്പാറ്റ് ഇൻഡസ്ട്രീസ് ലിമിറ്റഡ് *v.* കമ്മീഷണർ ഓഫ് കസ്റ്റംസ് **[(2006) 12** എസ്.സി.സി **583]** എന്നീ കേസുകളിലെ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനങ്ങൾ ഈ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു.

'17. ഗുർസാഹായ് സൈഗൽ **[(1963) 48** ഐ.ടി.ആർ **1 (**എസ്.സി**)]** കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ പരിഗണനയ്ക്ക് വന്ന ചോദ്യം, ചുമത്തൽ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് അനുസൃതമായുള്ള നടപടിക്രമ വ്യവസ്ഥകളുടെ വ്യാഖ്യാനമായിരുന്നു. മോട്ടോർ വാഹന നിയമത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള പട്ടിക ഒരു നടപടിക്രമ വ്യവസ്ഥയല്ല. അത് ചുമത്തൽ വ്യവസ്ഥയുടെ ഒരു ഭാഗമാണ്.

18. നിയമത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള പട്ടികയ്ക്ക് ഒരു ലളിതമായ അർത്ഥം നൽകുന്നതിലൂടെ, നടപടിക്രമ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രവർത്തനരഹിതമാകില്ല. നിയമനിർമ്മാണസഭയുടെ വ്യക്തമായ ഉദ്ദേശ്യം പരാജയപ്പെടുന്നതിൽ നിന്ന് ഇത് തടഞ്ഞില്ല. അതിന് ഉചിതമായ അർത്ഥം നൽകാം.

XXXXXXXX

34. ഒരു നികുതി ചട്ടത്തിലെ നടപടിക്രമ വ്യവസ്ഥകളെ വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ പ്രകടമായ ഉദ്ദേശ്യത്തിന് പ്രാബല്യം നൽകേണ്ടത് കോടതിയുടെ കടമയാണ്. ബാധ്യത അടിച്ചേൽപിക്കാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമാകുന്നിടത്തെല്ലാം, നികുതി ചുമത്തിയത് പരാജയപ്പെടാതിരിക്കാൻ നടപടിക്രമ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് പൊതുവായ വ്യാഖ്യാനം നൽകുന്നതിൽ കോടതികൾ മടിക്കരുത്. നടപടിക്രമ വ്യവസ്ഥകൾ നിയമത്തിന്റെ ലക്ഷ്യവും ഉദ്ദേശ്യവും പ്രാവർത്തികമാക്കുന്ന തരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടണമെന്നും, അല്ലാതെ അവയെ പരാജയപ്പെടുത്തുന്നതാകരുത് എന്ന കാര്യത്തിലും സംശയമില്ല (വിറ്റ്നി *v.* ഐ.ആർ.സി **[1926** എ.സി **37 (**എച്ച്.എൽ**)]**, സി.ഐ.ടി *v.* മഹാലിറാം രാംജിദാസ് **[(1939–40) 67** ഐ.എ **239: (1940) 52** എൽ.ഡബ്ലു **234: (1940) 8** ഐ.ടി.ആർ **442]**, ഇന്ത്യൻ യുണൈറ്റഡ് മിൽസ് ലിമിറ്റഡ് *v.* കമ്മീഷണർ ഓഫ് എക്സ്സ് പ്രോഫിറ്റ്സ് ടാക്സ് **[(1955) 27** ഐ.ടി.ആർ **20 (**എസ്.സി**)]**, ഗുർസാഹായ് സൈഗാൾ *v.* സി.ഐ.ടി **[(1963) 48** ഐ.ടി.ആർ **1 (**എസ്.സി**)];** സി.ഡബ്ലു.ടി *v.* ഷർവൻ കുമാർ സ്വരൂപ് *&* സൺസ് **[(1994) 6** എസ്.സി.സി **623];** സി.ഐ.ടി *v.* നാഷണൽ താജ് ട്രേഡേഴ്സ് **[(1980) 1** എസ്.സി.സി **370];** അസോസിയേറ്റഡ് സിമന്റ് കോ. ലിമിറ്റഡ് *v.* സി.ടി.ഒ **[(1981) 4** എസ്.സി.സി **578]**) ബെന്നിയോൺ ഓൺ സ്റ്റാറ്റ്യൂട്ടറി ഇന്റർപ്രെറ്റേഷൻ, 5–ാം പതിപ്പ്, ലെക്സിസ് നെക്സിസിൽ ഫ്രാൻസിസ് ബെന്നിയോൺ മേൽപ്പറഞ്ഞ നിർദ്ദേശത്തെ പിന്തുണയ്ച്ചുകൊണ്ട് നടപടിക്രമ വ്യവസ്ഥകളിൽ നിയമനിർമ്മാതാവ് നടത്തിയ ചുമത്തൽ വ്യവഹാരികളുടെയും മറ്റുള്ളവരുടെയും പൊതുവായ നേട്ടത്തിന് വേണ്ടിയുള്ളതല്ല എന്നതിനാൽ, തീർപ്പുകൽപിക്കാനിരിക്കുന്നതും ഭാവിയിലുള്ളതുമായ നടപടികൾക്കും ഇത് ബാധകമാണെന്ന് അനുമാനിക്കപ്പെടുന്നു.”

10.7 ഗിർധാരി ലാൽ & സൺസ് (മേൽപ്പറഞ്ഞത്) കേസിൽ, പ്രാഥമിക ഉദ്ദേശ്യം കണ്ടെത്തുകയും നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെ ലക്ഷ്യവും ഉദ്ദേശ്യവും അറിയുകയും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽ, ചട്ടത്തിന് ഒരു ഉദ്ദേശ്യപൂർണ്ണമായ അല്ലെങ്കിൽ പ്രവർത്തനപരമായ വ്യാഖ്യാനം നൽകേണ്ടത് കോടതിയുടെ കടമയായി മാറുന്നുവെന്ന് ഈ കോടതി നിരീക്ഷിക്കുകയും വിധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു നിയമത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിൽ ഒരു കോടതിയുടെ പ്രാഥമികവും പ്രധാനവുമായ ദൌത്യം എന്നത് നിയമനിർമ്മാണസഭയുടെ യഥാർത്ഥമോ അനുമാനിക്കപ്പെട്ടതോ ആയ ഉദ്ദേശ്യം കണ്ടെത്തുക എന്നതാണ് എന്ന് തുടർന്ന് സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. ഉദ്ദേശ്യം ഉറപ്പുവരുത്തിയ ശേഷം, നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെ ലക്ഷ്യവും ഉദ്ദേശ്യവും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനോ മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകുന്നതിനോ ആയി നിയമത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ കോടതി ശ്രമിക്കണം. നിയമനിർമ്മാണ ഉദ്ദേശ്യം നിർണ്ണയിക്കുക എന്നത് നിയമവ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ ഒരു അടിസ്ഥാന ചട്ടമാണെന്നും ഒരു നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും ലക്ഷ്യവും മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകുന്ന ഒരു വ്യാഖ്യാന നിയമത്തിന് മുൻഗണന നൽകണമെന്നും ലളിതമായ ഭാഷ അനുസരിച്ചുള്ള വ്യാഖ്യാനം സാധാരണയായി സ്വീകരിക്കണമെന്നും നിരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു, വൈരുദ്ധ്യങ്ങളിലേക്കോ അനീതികളിലേക്കോ അസംബന്ധങ്ങളിലേക്കോ നയിക്കുന്ന ഒരു വ്യാഖ്യാനം സ്വീകരിക്കരുത്. നിയമത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തെ സംബന്ധിച്ച്, ഹിന്ദുസ്ഥാൻ ബൾക്ക് കാരിയർസ്(മേൽപ്പറഞ്ഞത്) കേസിൽ 17 മുതൽ 21 വരെയുള്ള ഖണ്ഡികയിൽ താഴെപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ നിരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നുഃ –

> "17. ഒരു നിയമത്തിന് സാധ്യമായ രണ്ട് വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ, ഇടുങ്ങിയ വ്യാഖ്യാനം അതിന്റെ വ്യക്തമായ ലക്ഷ്യം കൈവരിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുമെങ്കിൽ, നിയമം ഫലപ്രദമല്ലാത്തതാക്കുന്ന ഒരു വ്യാഖ്യാനം നാം ഒഴിവാക്കണം. പകരം, പാർലമെന്റ് നിയമം അർത്ഥവത്തായ ഫലം നൽകാൻ ഉദ്ദേശിച്ചതാണെന്ന് കരുതി ധീരമായ ഒരു വ്യാഖ്യാനം തിരഞ്ഞെടുക്കണം. (കാണുക പൈ *v.* മിനിസ്റ്റർ ഫോർ ലാൻഡ്സ് ഫോർ

എൻ.എസ്.ഡബ്ലു *[(1954) 3* ഓൾ ഇ.ആർ *514: (1954) 1* ഡബ്ലു.എൽ.ആർ *1410 (*പി.സി*)]*–യിൽ പരാമർശിച്ച നോക്സ് *v.* ഡോൺകാസ്റ്റർ അമൽഗമേറ്റഡ് കോൾലിയെറീസ് *[(1940) 3* ഓൾ ഇ.ആർ *549: 1940* എ.സി *1014: 109* എൽ.ജെ.കെ.ബി *865: 163* എൽ.ടി *343 (*എച്ച്.എൽ*)].* മേൽപ്പറഞ്ഞ കേസുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച തത്വങ്ങളെല്ലാം തന്നെ മോഹൻ കുമാർ സിംഘാനിയ ***v.*** യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ [1992 സപ്ലി (1) എസ്.സി.സി 594: ഐ.ഐ.ആർ 1992 എസ്.സി 1] കേസിൽ ഈ കോടതി ആവർത്തിച്ചിരുന്നു.

18. നിയമം മൊത്തത്തിൽ വായിക്കുകയും, മുഴുവൻ നിയമവും സ്ഥിരമായി നടപ്പാക്കുന്നതിനായി, അതിലെ ഒരു വ്യവസ്ഥയെ അതേ നിയമത്തിലെ മറ്റ് വ്യവസ്ഥകളെ പരാമർശിച്ച് വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും വേണം.

19. വ്യാഖ്യാനിക്കേണ്ട ഉപവാക്യങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, മുഴുവൻ നിയമത്തിലും ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചുകൊണ്ടാണ് കോടതി നിയമനിർമ്മാണസഭയുടെ ഉദ്ദേശ്യം നിർണ്ണയിക്കേണ്ടത്; ഈ ഉപവാക്യത്തെ നിയമത്തിന്റെ മറ്റ് ഭാഗങ്ങളുമായും വ്യാഖ്യാനിക്കേണ്ട ഉപവാക്യത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലമായും താരതമ്യം ചെയ്യണം. (കാണുക ആർ.എസ്. രഘുനാഥ് *v.* കർണാടക സംസ്ഥാനം [(1992) 1 എസ്.സി.സി 335: എ.ഐ.ആർ 1992 എസ്.സി 81]). അത്തരമൊരു വ്യാഖ്യാനത്തിന് ഒരു വകുപ്പിനുള്ളിലെയോ അല്ലെങ്കിൽ ഒരേ നിയമത്തിലെ രണ്ട് വ്യത്യസ്ത വകുപ്പുകളിൽ തമ്മിലുള്ളതോ അല്ലെങ്കിൽ വ്യവസ്ഥകൾക്കിടയിലുള്ളതോ ആയ ഏതെങ്കിലും പൊരുത്തക്കേടുകളോ വൈരുദ്ധ്യമോ ഒഴിവാക്കാനുള്ള കഴിവുണ്ട്. ഒരേ നിയമത്തിലെ രണ്ട് വകുപ്പുകൾ തമ്മിലുള്ള ഏറ്റുമുട്ടൽ ഒഴിവാക്കേണ്ടത് കോടതിയുടെ കടമയാണ്.(കാണുക സുൽത്താന ബീഗം *v.* പ്രേം ചന്ദ് ജെയിൻ [(1997) 1 എസ്.സി.സി 373: എ.ഐ.ആർ 1997 1006] .

20. സാധ്യമാകുമ്പോഴെല്ലാം, വൈരുദ്ധ്യമായി തോന്നുന്ന വ്യവസ്ഥകൾ സമന്വയിപ്പിക്കുന്നതിനായി അവ വ്യാഖ്യാനിക്കേണ്ടതുണ്ട്. പാർലമെന്റ് ഒരു കൈകൊണ്ട് എടുത്തുകളഞ്ഞത് മറ്റേ കൈകൊണ്ട് നൽകിയെന്ന് നിസ്സാരമായി അനുമാനിക്കരുത്.

21. നിയമത്തിലെ ഒരു വിഭാഗത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ തമ്മിൽ അനുരഞ്ജനം സാധ്യമല്ലാത്ത പക്ഷം മറ്റൊന്നിനെ പരാജയപ്പെടുത്താൻ ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയില്ല. അതിനാൽ വ്യവസ്ഥകളിലൊന്നിനെ "ഉപയോഗശൂന്യം" ആക്കി മാറ്റുന്ന ഒരു വ്യാഖ്യാനം ഒരു സമന്വയ വ്യാഖ്യാനമല്ല. സമന്വയിപ്പിക്കുക എന്നാൽ നശിപ്പിക്കുക എന്നതല്ല."

10.8 യഥാക്രമമുള്ള എതിർകക്ഷികൾ–നികുതിദാതാക്കൾക്ക് വേണ്ടിയുള്ള വാദമായ 2015–ലെ ധനകാര്യ നിയമം മുഖേന 153–സി വകുപ്പ് ഭേദഗതി ചെയ്യുന്നതിലൂടെ, ഇതുവരെ അതിന്റെ പരിധിയിൽ വരാത്ത മൂല്യനിർണ്ണയക്കാർ–വ്യക്തികളെ അത് അതിന്റെ കീഴിൽ കൊണ്ടുവരുന്നു എന്നും, അതിനാൽ ഇത് നികുതിദാതാക്കളുടെ മൗലിക അവകാശങ്ങളെ ബാധിക്കുന്നു, അതിനാൽ ഇത് മുൻകാല പ്രാബല്യത്തോടെ ബാധകമാക്കാൻ പാടില്ല എന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, പ്രസ്തുത വാദം ആകർഷകമാണെന്ന് തോന്നുമെങ്കിലും നിരസിക്കപ്പെടാൻ അർഹമാണ്. മുകളിൽ നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ, ഭേദഗതി ചെയ്യാത്ത 153–സി വകുപ്പ് പോലും മറ്റൊരു വ്യക്തിയുടെ വരുമാനം വിലയിരുത്തുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. 153–സി വകുപ്പിന്റെ ലക്ഷ്യവും ഉദ്ദേശ്യവും തിരയപ്പെട്ട വ്യക്തി ഒഴികെയുള്ള വ്യക്തികളെ കൈകാര്യം ചെയ്യുക എന്നതാണ്. ഭേദഗതി ചെയ്യാത്ത 153–സി വകുപ്പ് അനുസരിച്ച് പോലും, മറ്റ് വ്യക്തികൾക്കെതിരായ നടപടികൾ (തിരയപ്പെട്ട വ്യക്തി ഒഴികെ), തിരയപ്പെട്ട വ്യക്തിയല്ലാത്ത മറ്റു വ്യക്തികളുടെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള അക്കൗണ്ട് പുസ്തകങ്ങൾ പിടിച്ചെടുത്തതോ അല്ലെങ്കിൽ രേഖകൾ പിടിച്ചെടുത്തതിന്റെയോ ആവശ്യപ്പെട്ടതിന്റെയോ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആയിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, പെപ്സികോ ഇന്ത്യ ഹോൾഡിംഗ്സ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ് മേൽപ്പറഞ്ഞ കേസിലെ പോലെ, ഡൽഹി ഹൈക്കോടതി

"ഉടമസ്ഥതയിലുള്ളത്" എന്ന വാക്കുകളെ സങ്കുചിതമായും പരിമിതമായും വ്യാഖ്യാനിച്ചതായി തോന്നുന്നു, ഇത് 132-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള തിരച്ചിൽ നടപടികളിൽ ഒരു മൂന്നാം കക്ഷി/വ്യക്തിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കൂറ്റകരമായ വിവരങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയാൽ പോലും, അത്തരം ഒരു മൂന്നാം കക്ഷിക്കെതിരെ ധനകാര്യവകുപ്പിന് നടപടിയെടുക്കാൻ കഴിയാത്ത സാഹചര്യത്തിലേക്ക് നയിച്ചു, ഇത് "ബന്ധപ്പെട്ടത്" എന്ന വാക്കിന് പകരം "ഉടമസ്ഥതയിലുള്ളത്" എന്ന വാക്ക് ബദലായി ചേർത്ത് വിശദീകരണം നൽകി, ഡൽഹി ഹൈക്കോടതി വിധിന്യായത്തെ തുടർന്ന് രൂപപ്പെട്ട പ്രശ്നത്തെ പരിഹരിക്കാൻ നിയമനിർമ്മാണസഭയെ/ പാർലമെന്റിനെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. അതിനാൽ, തിരയപ്പെട്ട വ്യക്തിയുടെ പരിസരത്ത് നിന്ന് അക്കൗണ്ടുകൾ അല്ലെങ്കിൽ രേഖകൾ അവരുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കൂറ്റകരമായ വസ്തുക്കൾ കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഭേദഗതിയ്ക്ക് മുൻപാണ് തിരച്ചിൽ നടന്നത് എന്ന ഒറ്റക്കാരണത്താൽ 153-സി വകുപ്പ് പ്രകാരം നടപടികൾക്ക് വിധേയമാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന എതിർകക്ഷികളായ മൂല്യനിർണ്ണയക്കാരുടെ വാദത്തെ അംഗീകരിച്ചാൽ, "ബന്ധപ്പെട്ടത്" എന്ന വാക്കിന് പകരം "ഉടമസ്ഥതയിലുള്ളത്" എന്ന് ചേർത്ത 153-സി വകുപ്പിന്റെ ഭേദഗതിയുടെ ഉദ്ദേശ്യം അത് പരാജയപ്പെടുത്തും. മുകളിൽ നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ, നിയമത്തിന്റെയോ സ്റ്റാറ്റ്യൂട്ടിന്റെയോ ലക്ഷ്യത്തെയും ഉദ്ദേശ്യത്തെയും പരാജയപ്പെടുത്തുന്ന ഏതൊരു വ്യാഖ്യാനവും കോടതി ഒഴിവാക്കും. ബന്ധപ്പെട്ട എതിർകക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി ഉന്നയിക്കപ്പെട്ട വ്യാഖ്യാനം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടാൽ, ആ സാഹചര്യത്തിൽ, 153-സി വകുപ്പിന്റെ ലക്ഷ്യവും ഉദ്ദേശ്യവും, അതായത്, മറ്റേതെങ്കിലും വ്യക്തിയുടെ (തിരയപ്പെട്ട വ്യക്തി ഒഴികെ) വരുമാനം വിലയിരുത്തുന്നത് പോലും സാധ്യമാകില്ല.

11. (മേൽപ്പറഞ്ഞത്) കാരണങ്ങളാൽ, ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച പൊതു വിധിന്യായവും ഉത്തരവും നിലനിൽക്കുന്നതല്ല എന്ന് വിധിക്കുകയും, നിലവിലെ ചോദ്യം, അതായത്, "1961-ലെ ആദായനികുതി നിയമത്തിന്റെ 153-സി വകുപ്പിൽ, 2015-ലെ ധനകാര്യ നിയമം മുഖേന കൊണ്ടുവന്ന ഭേദഗതി,

1961-ലെ നിയമത്തിലെ 132-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം 01.06.2015-ന്, അതായത്, ഭേദഗതി തീയതിക്ക് മുമ്പ് നടത്തിയ തിരയലുകൾക്ക് ബാധകമാകുമോ?" ധനകാര്യവകുപ്പിന് അനുകൂലമായും നികുതിദാതാവിന് പ്രതികൂലമായും ആണോ ഉത്തരം നൽകിയിരിക്കുന്നത്, അതനുസരിച്ചാണോ ഉത്തരം നൽകിയിരിക്കുന്നത്? അതിനാൽ, 1961-ലെ നിയമത്തിലെ 153-സി വകുപ്പിൽ, 2015-ലെ ധനകാര്യ നിയമം മുഖേന കൊണ്ടുവന്ന ഭേദഗതി, 1961-ലെ നിയമത്തിലെ 132-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം 01.06.2015-ന് , അതായത്, ഭേദഗതി തീയതിക്ക് മുമ്പ് നടത്തിയ തിരയലുകൾക്ക് ബാധകമാകുമെന്ന് നിരീക്ഷിക്കുകയും വിധിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച പൊതു വിധിന്യായവും ഉത്തരവും തള്ളാനും റദ്ദാക്കാനും അർഹമാണ്, അതനുസരിച്ച് അത് റദ്ദാക്കുകയും തള്ളുകയും ചെയ്തു. എന്നിരുന്നാലും, യഥാക്രമമുള്ള മൂല്യനിർണ്ണയ ഉത്തരവുകൾ പ്രാഥമികമായി മേൽപ്പറഞ്ഞ വിഷയത്തിലാണ് ഹൈക്കോടതിയിൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടത് എന്നതിനാൽ, അത് ഇപ്പോൾ ധനകാര്യ വകുപ്പിന് അനുകൂലമായി തീരുമാനിച്ചതിനാൽ, ലഭ്യമായ മറ്റേതെങ്കിലും കാരണങ്ങളാൽ മൂല്യനിർണ്ണയ ഉത്തരവുകൾ സി.ഐ.ടി(എ)-യുടെ മുമ്പാകെ ചോദ്യം ചെയ്യാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം യഥാക്രമമുള്ള നികുതിദാതാക്കൾക്ക് നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഇന്ന് മുതൽ നാലാഴ്ചക്കുള്ളിൽ അത്തരം അപ്പീലുകൾ സമർപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവ നിയമത്തിന് അനുസൃതമായും അവയുടെ സ്വന്തം വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലും പരിഗണിക്കണം.

മേൽപ്പറഞ്ഞതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിലവിലെ അപ്പീലുകൾ അതനുസരിച്ച് അനുവദിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, കേസിന്റെ വസ്തുതാസാഹചര്യങ്ങൾ പരിഗണിച്ച്, ചെലവുകളെക്കുറിച്ച് യാതൊരു ഉത്തരവും പുറപ്പെടുവിക്കുന്നില്ല.

നിധി ജയിൻ അപ്പീലുകൾ അനുവദിക്കുന്നു.

(സഹായിച്ചിരിക്കുന്നത്: അഭിഷേക് പ്രതാപ് സിംഗ്, തമന, എൽ.സി.ആർ.എ-മാർ)